

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามหรือประชากรตัวอย่างในการศึกษา วิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ทองซังในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง กับเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง มีจำนวนทั้งสิ้น ๔๐๐ คน แยกออกตามเพศได้เป็นชายจำนวน ๒๕๐ คน และหญิงจำนวน ๑๕๐ คน โดยมีรายละเอียดในแต่ละกลุ่มดังนี้

ผู้ทองซังในเรือนจำกลางคลองเปรม เป็นชายทั้งสิ้นจำนวน ๒๐๐ คน

ผู้ทองซังในทัณฑสถานหญิง เป็นหญิงทั้งสิ้นจำนวน ๑๐๐ คน

เจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรม เป็นชายจำนวน ๔๗ คนและ

เป็นหญิงจำนวน ๓ คน รวม ๕๐ คน

เจ้าหน้าที่ในทัณฑสถานหญิง เป็นชายจำนวน ๓ คนและเป็นหญิง

จำนวน ๔๗ คน รวม ๕๐ คน

ตารางที่ ๗ อัตราส่วนร้อยละของผู้ทองซัง จำแนกตามอายุ

อายุของผู้ทองซัง (ปี)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๕๐ ปีขึ้นไป	๔.๐ (๘)	๑๑.๐(๑๑)
๔๐ - ๔๙	๕.๐ (๑๐)	๑๖.๐(๑๖)
๓๐ - ๓๙	๑๕.๐ (๓๐)	๒๓.๐(๒๓)
๒๐ - ๒๙	๖๘.๕ (๑๓๗)	๔๕.๐(๔๕)
ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๗.๕ (๑๕)	๕.๐(๕)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐(๑๐๐)

ตารางที่ ๗ แสดงว่าผู้ทองซังส่วนมากทั้งชายและหญิงมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๒๙ ปี คือมีอัตราร้อยละ ๖๘.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๔๕.๐

ในทัศนสถานหญิง กลุ่มที่มีจำนวนรองลงมาคือ กลุ่มอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๕ ปี สำหรับ
กลุ่มที่มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป มีอัตราร้อยละ ๔.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรมและร้อยละ
๑๑.๐ ในทัศนสถานหญิง ในขณะที่กลุ่มผู้ต้องขังที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี มีร้อยละ ๗.๕ ใน
เรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๕.๐ ในทัศนสถานหญิง

ตารางที่ ๔ อัตราร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามการนับถือศาสนา

ศาสนา	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัศนสถานหญิง
พุทธ	๕๗.๐ (๑๕๔)	๕๒.๐ (๕๒)
อิสลาม	๒.๕ (๕)	๖.๐ (๖)
คริสต์	.๕ (๑)	๕.๐ (๒)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๕ ผู้ต้องขังร้อยละ ๕๗.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรมและ
ร้อยละ ๕๒.๐ ในทัศนสถานหญิงเป็นผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ การนับถือศาสนาอื่น ๆ มีน้อย
มาก ดังจะเห็นได้จากตาราง

ตารางที่ ๕ อัตราร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัศนสถานหญิง
โสด	๖๑.๐ (๑๒๒)	๑๔.๐ (๑๔)
หม้าย	๑.๕ (๓)	๑๒.๐ (๑๒)
หย่าร้างก่อนการต้องโทษ	๓.๕ (๗)	๑๔.๐ (๑๔)
หย่าร้างระหว่างต้องโทษ	๑๓.๐ (๒๖)	๖.๐ (๖)
สมรสปัจจุบันก็ยังอยู่	๒๑.๐ (๔๒)	๕๖.๐ (๕๖)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๕ แสดงว่าสถานภาพสมรสของผู้ต้องขังชายกับหญิงแตกต่างกัน คือผู้ต้องขังชายส่วนมาก (ร้อยละ ๖๑.๐) ยังเป็นโสด ในขณะที่ผู้ต้องขังหญิงส่วนมาก (ร้อยละ ๘๖.๐) มีครอบครัวแล้วและปัจจุบันก็ยังอยู่ การหย่าร้างก่อนการต้องโทษของผู้ต้องขังหญิงมีร้อยละ ๑๘.๐ ในขณะที่ผู้ต้องขังชายมีเพียงร้อยละ ๓.๕ การหย่าร้างระหว่างต้องโทษของผู้ต้องขังชายมีร้อยละ ๑๓.๐ และผู้ต้องขังหญิงร้อยละ ๖.๐

ตารางที่ ๑๐ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
ปริญญาตรีขึ้นไป	.๕ (๑)	๐.๐ (-)
มศ.๔ - อนุปริญญา	๕.๕ (๑๕)	๔.๐ (๔)
มศ.๑ - มศ.๓	๒๓.๕ (๔๗)	๘.๐ (๘)
ป.๕ - ป.๓	๑๖.๕ (๓๓)	๑๐.๐ (๑๐)
ป.๑ - ป.๔	๔๖.๐ (๙๒)	๕๑.๐ (๕๑)
ไม่เคยเรียนหนังสือ	๔.๐ (๘)	๒๗.๐ (๒๗)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๑๐ ผู้ต้องขังส่วนมากทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและในทัณฑสถานหญิง เป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาเพียงระดับ ป.๑ - ๔ คือมีร้อยละ ๘๖.๐ และ ๕๑.๐ ตามลำดับ ในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปมีอัตราลดน้อยลง แต่ก็แสดงให้เห็นว่าในเรือนจำกลางคลองเปรมมีผู้ต้องขังที่จบการศึกษาระดับสูงมากกว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิง สำหรับผู้ต้องขังที่ไม่เคยเรียนหนังสือเลย พบว่ามีร้อยละ ๒๗.๐ ในทัณฑสถานหญิง และเพียงร้อยละ ๔.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม

ตารางที่ ๑๑ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามการประกอบอาชีพก่อนการต้องโทษ

อาชีพ	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
รับจ้าง	๕๑.๕ (๑๐๓)	๓๔.๐ (๓๔)
ค้าขาย	๑๒.๕ (๒๕)	๓๖.๐ (๓๖)
เกษตรกรรม	๑๒.๐ (๒๔)	๑๒.๐ (๑๒)
รับราชการ	๖.๕ (๑๓)	๓.๐ (๓)
เป็นเจ้าของกิจการ, ธุรกิจ	๒.๐ (๔)	๒.๐ (๒)
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	๑๕.๕ (๓๑)	๑๓.๐ (๑๓)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๑๑ อาชีพของผู้ต้องขังก่อนการต้องโทษ พบว่าในเรือนจำกลางคลองเปรมร้อยละ ๕๑.๕ มีอาชีพรับจ้าง และร้อยละ ๑๕.๕ ไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเลย ส่วนในทัณฑสถานหญิง ผู้ต้องขังส่วนมากคือร้อยละ ๓๖.๐ มีอาชีพค้าขาย รองลงมาคือร้อยละ ๓๔.๐ มีอาชีพรับจ้างที่ไม่ได้ประกอบอาชีพมีร้อยละ ๑๓.๐ อาชีพทางเกษตรกรรม และเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจ ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิงมีจำนวนเท่ากัน คือมีร้อยละ ๑๒.๐ และ ๒.๐ ตามลำดับ สำหรับผู้ต้องขังที่เคยรับราชการมาก่อน พบว่ามีอัตราร้อยละ ๖.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรมและร้อยละ ๓.๐ ในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๑๒ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามรายได้ก่อนการต้องโทษ

รายได้ (บาท/เดือน)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๕,๐๐๑ ขึ้นไป	๒.๕ (๕)	๕.๐ (๕)
๓,๕๐๑ - ๕,๐๐๐	๓.๐ (๖)	๑.๐ (๑)
๒,๐๐๑ - ๓,๕๐๐	๑๒.๐ (๒๔)	๑๕.๐ (๑๕)
๑,๐๐๑ - ๒,๐๐๐	๒๘.๕ (๕๘)	๓๑.๐ (๓๑)
๕๐๑ - ๑,๐๐๐	๒๓.๕ (๔๗)	๒๕.๐ (๒๕)
๑ - ๕๐๐	๑๘.๐ (๒๘)	๑๐.๐ (๑๐)
ไม่มีรายได้	๑๕.๕ (๓๑)	๑๓.๐ (๑๓)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๑๒ รายได้ของผู้ต้องขังก่อนการต้องโทษ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนมากทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง มีรายได้ระหว่าง ๑,๐๐๑ ถึง ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน โดยมีอัตราร้อยละ ๒๘.๕ และ ๓๑.๐ ตามลำดับ รองลงมาคือกลุ่มที่มีรายได้ ๕๐๑ ถึง ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับผู้ต้องขังที่มีรายได้เดือนละ ๕,๐๐๑ บาทขึ้นไป พบว่ามีอัตราร้อยละ ๒.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๕.๐ ในทัณฑสถานหญิง จากข้อมูลแสดงว่าผู้ต้องขังทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง มีรายได้แตกต่างกันไม่มากนัก

ตารางที่ ๑๓ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามจำนวนครั้งที่เคยต้องโทษมาก่อน

จำนวนครั้ง	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๔ ครั้งขึ้นไป	๔.๕ (๕)	๑.๐ (๑)
๓ ครั้ง	๓.๕ (๗)	๐.๑ (-)
๒ ครั้ง	๑๑.๕ (๒๓)	๘.๐ (๘)
๑ ครั้ง	๓๒.๐ (๖๔)	๒๓.๐ (๒๓)
ไม่เคยต้องโทษมาก่อน	๔๘.๕ (๘๗)	๖๘.๐ (๖๘)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

จากตารางที่ ๑๓ แสดงว่าผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงส่วนมาก คือร้อยละ ๖๘.๐ เป็นผู้ที่ไม่เคยต้องโทษมาก่อน ในขณะที่ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม มีเพียงร้อยละ ๔๘.๕ ผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษมาก่อนพบว่า มีร้อยละ ๕๑.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๓๒.๐ ในทัณฑสถานหญิงสำหรับผู้ต้องขังที่เคยต้องโทษมาแล้ว ตั้งแต่ ๔ ครั้งขึ้นไป มีอัตราร้อยละ ๔.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๑.๐ ในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
บุกรุกทรัพย์สิน	๒๓.๕ (๔๗)	๑๕.๐ (๑๕)
บุกรุกร่างกาย	๘.๕ (๑๗)	๕.๐ (๕)
บุกรุกต่อทรัพย์สิน	๕๑.๕ (๑๐๒)	๑๖.๐ (๑๖)
พรบ.ยาเสพติดให้โทษ	๕.๕ (๑๑)	๔๕.๐ (๔๕)
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	๓.๕ (๗)	๔.๐ (๔)
ความผิดอื่น ๆ	๘.๐ (๑๖)	๗.๐ (๗)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

จากตารางที่ ๑๔ แสดงถึงลักษณะความผิดของผู้ต้องขัง ซึ่งในเรือนจำกลาง
คลองเปรมพบว่า ผู้ต้องขังส่วนมาก คือร้อยละ ๕๑.๕ มีความผิดเกี่ยวกับการปทุมร้าย
ต่อทรัพย์ ในขณะที่ผู้ต้องขังหญิงมีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษร้อยละ ๔๕.๐
จำนวนผู้ต้องขังที่มีอันค้ำครองลงมาทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง
ได้แก่ความผิดที่เกี่ยวกับการปทุมร้ายต่อชีวิต โดยมีอัตราร้อยละ ๒๕.๕ และ ๑๘.๐
ตามลำดับ ความผิดที่มีจำนวนผู้ต้องขังน้อยที่สุดทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑ
สถานหญิง คือ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งมีอัตราเพียงร้อยละ ๓.๕ และ ๔.๐ ตามลำดับ
ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ (ปี)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๒๑ ปีขึ้นไป	๕.๐ (๑๐)	๕.๐ (๕)
๑๖ - ๒๐	๗.๕ (๑๕)	๑.๐ (๑)
๑๑ - ๑๕	๓๐.๕ (๖๑)	๖.๐ (๖)
๖ - ๑๐	๒๖.๐ (๕๒)	๒๖.๐ (๒๖)
๒ - ๕	๒๓.๕ (๔๗)	๕๒.๐ (๕๒)
ต่ำกว่า ๒ ปี	๗.๕ (๑๕)	๑๐.๐ (๑๐)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๑๕ แสดงให้เห็นว่าโดยส่วนรวมแล้วผู้ต้องขังหญิงมีกำหนดโทษต่ำกว่าผู้ต้องขังชาย โดยพบว่าผู้ต้องขังส่วนมากในเรือนจำกลางคลองเปรมร้อยละ ๓๐.๕
ปี กำหนดโทษระหว่าง ๑๑ ถึง ๑๕ ปี ในขณะที่ผู้ต้องขังส่วนมากในทัณฑสถานหญิง คือ
ร้อยละ ๕๒.๐ มีกำหนดโทษระหว่าง ๒ ถึง ๕ ปี กำหนดโทษสูงตั้งแต่ ๒๑ ปีขึ้นไป
และกำหนดโทษระหว่าง ๖ ถึง ๑๐ ปี มีอัตราร้อยละ ๕.๐ และ ๒๖.๐ ตามลำดับ
เท่ากันทั้ง ๒ แห่ง

ตารางที่ ๑๖ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามกำหนดโทษที่เหลือจำขัง

กำหนดโทษที่เหลือ (ปี)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๑๑ ปีขึ้นไป	๒๕.๐ (๕๐)	๘.๐ (๘)
๖ - ๑๐	๓๒.๐ (๖๔)	๑๘.๐ (๑๘)
๒ - ๕	๒๗.๕ (๕๕)	๔๑.๐ (๔๑)
ต่ำกว่า ๒ ปี	๑๕.๕ (๓๑)	๓๓.๐ (๓๓)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๑๖ แสดงให้เห็นกำหนดโทษที่เหลือ ซึ่งจะต้องจำขังต่อไปของผู้ต้องขัง จากการศึกษาพบว่าผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมส่วนมาก คือ ร้อยละ ๓๒.๐ เหลือกำหนดโทษอยู่ระหว่าง ๖ ถึง ๑๐ ปี ที่เหลืออยู่ระหว่าง ๒ ถึง ๕ ปี มีอัตราร้อยละ ๒๗.๕ ส่วนกลุ่มที่มีกำหนดโทษที่เหลือต่ำกว่า ๒ ปี มีอัตราร้อยละ ๑๕.๕ สำหรับทัณฑสถานหญิงนั้น กลุ่มผู้ต้องขังส่วนมาก คือร้อยละ ๔๑.๐ มีกำหนดโทษที่เหลือระหว่าง ๒ ถึง ๕ ปี กลุ่มที่มีกำหนดต่ำกว่า ๒ ปี มีอัตราร้อยละ ๓๓.๐ กลุ่มผู้ต้องขังที่เหลือกำหนดโทษตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไป พบว่ามีอัตราร้อยละ ๒๕.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๘.๐ ในทัณฑสถานหญิง โดยส่วนรวมแล้ว ผู้ต้องขังชายเหลือกำหนดโทษสูงกว่าผู้ต้องขังหญิงอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ ๑๗ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามชั้นผู้ต้องขัง

ชั้นผู้ต้องขัง	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
ชั้นเยี่ยม	๒๖.๐ (๕๒)	๑๕.๐ (๑๕)
ชั้นดีมาก	๑๕.๐ (๓๐)	๒๓.๐ (๒๓)
ชั้นดี	๒๑.๐ (๔๒)	๑๒.๐ (๑๒)
ชั้นกลาง	๓๐.๐ (๖๐)	๔๑.๐ (๔๑)
ชั้นเลว	๘.๐ (๑๖)	๘.๐ (๘)
ชั้นเลวมาก	๐.๐ (-)	๐.๐ (-)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๑๗ แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนมากทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรม และในทัณฑสถานหญิงเป็นผู้ต้องขังชั้นกลาง โดยมีอัตราร้อยละ ๓๐.๐ และ ๔๑.๐ ตามลำดับ ผู้ต้องขังชั้นเยี่ยมพบว่ามีอัตราร้อยละ ๒๖.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๑๕.๐ ในทัณฑสถานหญิง ผู้ต้องขังชั้นเลวมีอัตราร้อยละ ๘.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม ร้อยละ ๘.๐ ในทัณฑสถานหญิง สำหรับผู้ต้องขังชั้นเลวมาก ปรากฏว่าไม่มี ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและในทัณฑสถานหญิง ผู้ต้องขังชาย ที่อยู่ในชั้นดีและชั้นเยี่ยมมีมากกว่าผู้ต้องขังหญิง แต่ผู้ต้องขังหญิงที่อยู่ในชั้นดีมาก และชั้นกลางกลับมีมากกว่าผู้ต้องขังชายอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ ๑๘ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามการใช้จ่ายเงินส่วนตัวในเรือนจำ และทัณฑสถาน

ค่าใช้จ่าย (บาท/เดือน)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๑,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๓.๕ (๓)	๘.๐ (๘)
๕๐๑ - ๑,๐๐๐	๗.๕ (๑๕)	๑๒.๐ (๑๒)
๑๐๑ - ๕๐๐	๒๘.๕ (๕๗)	๔๘.๐ (๔๘)
๑ - ๑๐๐	๖๐.๕ (๑๒๑)	๓๒.๐ (๓๒)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ การใช้จ่ายเงินส่วนตัวในเรือนจำและทัณฑสถานของผู้ต้องขัง นั้นพบว่า ผู้ต้องขังส่วนมากในเรือนจำกลางคลองเปรม คือร้อยละ ๖๐.๕ ใช้จ่ายเงิน อยู่ระหว่าง ๑ ถึง ๑๐๐ บาทต่อเดือน ในขณะที่ผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงส่วนมาก คือ ร้อย ๔๘.๐ ใช้จ่ายระหว่าง ๑๐๑ ถึง ๕๐๐ บาทต่อเดือน ผู้ต้องขังที่ใช้จ่ายตั้งแต่ ๑,๐๐๑ บาทขึ้นไปต่อเดือน พบว่ามีอัตราร้อยละ ๓.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๘.๐ ในทัณฑสถานหญิง พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว ผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงใช้จ่ายเงินส่วนตัวสูงกว่าผู้ต้องขังชายในเรือนจำกลางคลองเปรม

ตารางที่ ๑๙ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๕๐ ปีขึ้นไป	๑๔.๐ (๗)	๔.๐ (๒)
๔๐ - ๔๙	๑๔.๐ (๗)	๖.๐ (๓)
๓๐ - ๓๙	๒๖.๐ (๑๓)	๔๔.๐ (๒๒)
๒๐ - ๒๙	๔๖.๐ (๒๓)	๔๖.๐ (๒๓)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๑๙ เจ้าหน้าที่ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง ส่วนมากคือร้อยละ ๕๖.๐ เท่ากัน มีอายุอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๒๙ ปี รองลงไปคือผู้ที่มีอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๙ ปี โดยมีจำนวนร้อยละ ๔๔.๐ ในทัณฑสถานหญิง และร้อยละ ๒๖.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม สำหรับกลุ่มที่มีอายุในช่วงสูงขึ้นไป จะมีจำนวนลดน้อยลงทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง โดยสรุปแล้วเจ้าหน้าที่ของทั้งสองแห่งไม่แตกต่างกันในเรื่องอายุมากนัก

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
โสด	๓๐.๐ (๑๕)	๓๐.๐ (๑๕)
หม้าย	๒.๐ (๑)	๖.๐ (๓)
หย่าร้าง	๐.๐ (—)	๔.๐ (๒)
สมรสอยู่ด้วยกัน	๖๔.๐ (๓๒)	๕๖.๐ (๒๘)
สมรสแยกกันอยู่	๔.๐ (๒)	๑๒.๐ (๖)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๒๐ แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ส่วนมากคือร้อยละ ๖๔.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๕๖.๐ ในทัณฑสถานหญิงเป็นผู้ที่สมรส และอยู่ด้วยกัน เจ้าหน้าที่ที่ยังเป็นโสดมีอัตราร้อยละ ๓๐.๐ เท่ากัน สำหรับอัตราการหย่าร้างและเป็นหม้ายในทัณฑสถานหญิงมีร้อยละ ๔.๐ และ ๖.๐ ตามลำดับ ในขณะที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมเป็นหม้ายร้อยละ ๒.๐ และหย่าร้างไม่มีเลย

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
ปริญญาตรีขึ้นไป	๖.๐ (๓)	๖.๐ (๓)
ปวส. หรือเทียบเท่า	๖.๐ (๓)	๑๖.๐ (๘)
ปวช. หรือเทียบเท่า	๒๘.๐ (๑๔)	๒๘.๐ (๑๒)
มศ.๓ หรือเทียบเท่า	๕๔.๐ (๒๗)	๕๔.๐ (๒๗)
ต่ำกว่า มศ.๓ หรืออื่น ๆ	๖.๐ (๓)	๐.๐ (-)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้น มศ.๓ หรือเทียบเท่า โดยมีอัตราร้อยละ ๕๔.๐ ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและในทัณฑสถานหญิง รองลงมาได้แก่ระดับ ปวช. หรือเทียบเท่า ซึ่งมีร้อยละ ๒๘.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๒๘.๐ ในทัณฑสถานหญิง ระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรีขึ้นไปนั้นพบว่า ทั้งสองแห่งมีอัตราร้อยละ ๖.๐ เท่ากัน ส่วนระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า มศ.๓ นั้น ในทัณฑสถานหญิงไม่มี แต่พบในเรือนจำกลางคลองเปรม ร้อยละ ๖.๐

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในสังกัด
กรมราชทัณฑ์

ประสบการณ์ (ปี)	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๓๐ ปีขึ้นไป	๑๐.๐ (๕)	๖.๐ (๓)
๒๕ - ๒๙	๖.๐ (๓)	.๐ (๐)
๒๐ - ๒๔	๒.๐ (๑)	๒.๐ (๑)
๑๕ - ๑๙	๑๐.๐ (๕)	๘.๐ (๔)
๑๐ - ๑๔	๑๘.๐ (๙)	๒๐.๐ (๑๐)
๕ - ๙	๒๖.๐ (๑๓)	๑๖.๐ (๘)
ต่ำกว่า ๕ ปี	๓๒.๐ (๑๖)	๔๘.๐ (๒๔)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๒๒ แสดงว่าเจ้าหน้าที่ร้อยละ ๔๘.๐ ในทัณฑสถานหญิงและร้อยละ ๓๒.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีประสบการณ์หรือรับราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์มาแล้วไม่เกินกว่า ๕ ปี กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่กลุ่มที่รับราชการในสังกัดกรมราชทัณฑ์มาแล้วระหว่าง ๒๐ - ๒๔ ปี โดยพบว่าเพียงร้อยละ ๒.๐ ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง สำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ ๓๐ ปีขึ้นไปนั้น มีร้อยละ ๑๐.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๖.๐ ในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ ฯ จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ตำแหน่งระดับ	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
๖	๖.๐ (๓)	๒.๐ (๑)
๕	๒.๐ (๑)	— —
๔	๑๒.๐ (๖)	๔.๐ (๒)
๓	๑๐.๐ (๕)	๘.๐ (๔)
๒	๒๖.๐ (๑๓)	๓๔.๐ (๑๗)
๑	๔๔.๐ (๒๒)	๕๒.๐ (๒๖)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๒๓ แสดงว่าเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมร้อยละ ๔๔.๐ และในทัณฑสถานหญิงร้อยละ ๕๒.๐ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ อยู่ในตำแหน่งระดับ ๑ ในระดับสูงขึ้นไปมีอัตราคนน้อยลงไปทั้งสองแห่ง สำหรับตำแหน่งในระดับ ๖ พบว่ามีอัตราร้อยละ ๖.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๒.๐ ในทัณฑสถานหญิง

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่

ในส่วนนี้ผู้ศึกษาวิจัยได้เสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ในรูปของตารางและความเรียง เพื่อแสดงถึงความคิดเห็นและการปฏิบัติที่เป็นจริงเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในเรือนจำและทัณฑสถาน ทั้งในส่วนของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ เปรียบเทียบระหว่างเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง ตารางที่นำเสนอมี ๓ ลักษณะ คือ

๑. ตารางแสดงความคิดเห็นและการปฏิบัติที่เป็นจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ฯ ของผู้ต้องขังและของเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบระหว่างเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง เป็นตารางทางเดียวแสดงจำนวนและอัตราส่วนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ ๒๔-๓๕)

๒. ตารางแสดงถึงผลการทดสอบสมมุติฐานของการวิจัย โดยพิจารณารูปแบบของความสัมพันธ์ตามแบบปรนัยและจุดนิยม จำแนกตามสถานภาพคานต่าง ๆ ของผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ ทดสอบทางสถิติด้วยการคำนวณค่า Chi-square และค่าของ Gamma นำเสนอเปรียบเทียบระหว่างผู้ทองซังกับผู้ทองซัง และเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ของเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง (ตารางที่ ๔๐ - ๔๘)

๓. ตารางแสดงถึงน้ำหนักเฉลี่ยความคิดเห็นและสภาพที่ปฏิบัติจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ๆ ของผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง โดยการคำนวณค่าเฉลี่ยปานกลาง (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบทางสถิติด้วยการคำนวณค่า t test นำเสนอเปรียบเทียบระหว่างผู้ทองซังกับผู้ทองซัง และเจ้าหน้าที่กับเจ้าหน้าที่ การกำหนดคะแนนพิจารณาจากผลการตอบแบบสอบถามในส่วนที่เป็นแบบอัตราส่วนประเมินค่า โดยกำหนดไว้เป็น ๕ ระดับ ดังนี้ (ตารางที่ ๔๕-๔๘)

เห็นควยอย่างยิ่ง ปฏิบัติมากที่สุด	คะแนน = ๕
เห็นควย ปฏิบัติมาก	คะแนน = ๔
ไม่แน่ใจ ปฏิบัติเป็นครั้งคราว	คะแนน = ๓
ไม่เห็นควย ปฏิบัติน้อย	คะแนน = ๒
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง ไม่เคยปฏิบัติเลย	คะแนน = ๑

ตารางที่ ๒๔ อัตราส่วนร้อยของผู้ทองซัง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่กัของเจ้าหน้าที่

ลักษณะของเจ้าหน้าที่ที่กัควาคี	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
มีความสุภาพเรียบร้อย	๖.๕ (๑๓)	๑๓.๐ (๑๓)
ปฏิบัติต่อผู้ทองซังอย่างยุติธรรม	๕๑.๕ (๑๐๓)	๔๖.๐ (๔๖)
เครงกริกในระเบียบของเรือนจำ	๔.๐ (๘)	๕.๐ (๕)
มีความเห็นกันเองกับผู้ทองซัง	๑๐.๕ (๒๑)	๑๓.๐ (๑๓)
เข้าใจและเห็นใจผู้ทองซัง	๒๗.๕ (๕๕)	๒๓.๐ (๒๓)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๒๔ แสดงถึงความคิดเห็นของผู้ต้องขังทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรม และทัณฑสถานหญิงเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของเจ้าหน้าที่ ผู้ต้องขังส่วนมากคือร้อยละ ๕๑.๕ และ ๕๖.๐ ตามลำดับเห็นว่า เจ้าหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างยุติธรรมเป็นประการแรก ประการต่อไปคือมีความเข้าใจและเห็นใจผู้ต้องขัง โดยมีอัตราร้อยละ ๒๗.๕ และ ๒๓.๐ ตามลำดับ สำหรับรายการที่ว่า เจ้าหน้าที่ที่ดีจะต้องเคร่งครัดในระเบียบวินัยของเรือนจำนั้น มีผู้ต้องขังเห็นด้วยน้อยที่สุดคือมีอัตราร้อยละ ๔.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๕.๐ ในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ต้องขัง

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	เรือนจำกลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
เคร่งครัดในระเบียบวินัยมากเกินไป	๕.๐ (๑๘)	๗.๐ (๗)
มักถูกลงโทษหรือตักเตือนผู้ต้องขังเสมอ	๑๔.๕ (๒๕)	๓.๐ (๓)
ไม่ค่อยมีความยุติธรรม	๑๘.๐ (๓๒)	๕.๐ (๕)
มีความยุติธรรมพอสมควร	๒๖.๕ (๕๓)	๕๑.๐ (๕๑)
มีความเป็นกันเองกับผู้ต้องขัง	๑๓.๐ (๒๒)	๑๘.๐ (๑๘)
เข้าใจและเห็นใจผู้ต้องขัง	๑๔.๕ (๒๕)	๗.๐ (๗)
อื่น ๆ ระบุ	๔.๕ (๘)	๕.๐ (๕)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๒๕ ผู้ต้องขังส่วนมากคือร้อยละ ๕๑.๐ ในทัณฑสถานหญิง และ ๒๖.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม เห็นว่าเจ้าหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังอย่างมีความยุติธรรมพอสมควร ในขณะที่ผู้ต้องขังร้อยละ ๑๘.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรมและร้อยละ ๕.๐ ในทัณฑสถานหญิง มีความเห็นว่า เจ้าหน้าที่ไม่ค่อยจะมีความยุติธรรม มีผู้ต้องขังร้อยละ ๑๔.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม เห็นว่าเจ้าหน้าที่มักถูกลงโทษหรือตักเตือนผู้ต้องขังเสมอ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ

๓.๐ ในทัตพสถานหญิง เกี่ยวกับความเป็นกันเองมีผู้ต้องขังเห็นด้วยในอัตราร้อยละ ๑๓.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรมและร้อยละ ๑๘.๐ ในทัตพสถานหญิง โดยส่วนรวมแล้วผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมเกือบครึ่งหนึ่ง ในขณะที่ผู้ต้องขังในทัตพสถานหญิงมีเพียง ๑ ใน ๕ เท่านั้นที่มองเจ้าหน้าที่ในแง่ไม่ดี

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขในบางเรื่องในเรือนจำและทัตพสถาน

รายการที่ควรปรับปรุงแก้ไข	รจ.กลางคลองเปรม	ทัตพสถานหญิง
การกินอยู่หลับนอนของผู้ต้องขัง	๕๕.๕ (๑๑๕)	๕๗.๐ (๕๗)
การศึกษอบรมของผู้ต้องขัง	๓.๐ (๖)	๔.๐ (๔)
การใช้แรงงานผู้ต้องขัง	๒.๐ (๔)	๔.๐ (๔)
ความประพฤติของเจ้าหน้าที่	๕.๕ (๑๕)	๒.๐ (๒)
การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังของเจ้าหน้าที่	๒๒.๐ (๔๔)	๒๒.๐ (๒๒)
อื่น ๆ ระบุ	๔.๐ (๘)	๓.๐ (๓)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๒๒ ผู้ต้องขังจำนวนมากทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัตพสถานหญิง เห็นว่า สิ่งที่ยังต้องปรับปรุงแก้ไขมากที่สุด คือ การกินอยู่หลับนอนของผู้ต้องขัง โดยมีอัตราร้อยละ ๕๕.๕ และ ๕๗.๐ ตามลำดับ รายการรองลงมาคือ การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและความประพฤติของเจ้าหน้าที่ตามลำดับ โดยมีผู้ต้องขังเห็นด้วยร้อยละ ๒๒.๐ และ ๕.๕ ตามลำดับ ในเรือนจำกลางคลองเปรมร้อยละ ๒๒.๐ และ ๒.๐ ตามลำดับ ในทัตพสถานหญิง โดยส่วนรวมแล้วผู้ต้องขังทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัตพสถานหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันไม่มากนัก

ตารางที่ ๒๗ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามความไม่พึงพอใจต่อพฤติกรรม
ในบางเรื่องของเจ้าหน้าที่

ความไม่พึงพอใจ	รจ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
การพุดจาของเจ้าหน้าที่	๒๖.๕ (๕๓)	๑๗.๐ (๑๗)
การบังคับขู่เข็ญจากเจ้าหน้าที่	๑๒.๕ (๒๕)	๖.๐ (๖)
การเอาโรคเอาเปรียบผู้ต้องขัง	๕.๕ (๑๑)	๔.๐ (๔)
ความลำเอียงของเจ้าหน้าที่	๒๒.๕ (๔๕)	๑๔.๐ (๑๔)
อื่น ๆ ระบุ	๘.๐ (๑๖)	๒๒.๐ (๒๒)
ไม่เคยไม่พึงพอใจ	๕.๐ (๑๐)	๒๗.๐ (๒๗)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๖.๐ (๓๒)	๑๐.๐ (๑๐)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๒๗ ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมที่ไม่พึงพอใจในเจ้าหน้าที่ส่วนมาก ไม่พึงพอใจเกี่ยวกับเรื่องการพุดจาของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีอัตราร้อยละ ๒๖.๕ อันได้แก่ รองลงมาคือเรื่องความลำเอียงของเจ้าหน้าที่ ร้อยละ ๒๒.๕ การบังคับขู่เข็ญจากเจ้าหน้าที่ ร้อยละ ๑๒.๕ ผู้ต้องขังที่ไม่เคยไม่พึงพอใจ ซึ่งอาจจะพอใจหรือเฉย ๆ ก็ได้มีอัตราร้อยละ ๕.๐ และที่ไม่ตอบคำถามเกี่ยวเรื่องนี้ มีอัตราร้อยละ ๑๖.๐ สำหรับในทัณฑสถานหญิงความไม่พึงพอใจของผู้ต้องขังส่วนมาก คือ ร้อยละ ๒๒.๐ ไม่พึงพอใจเจ้าหน้าที่ในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากแบบสอบถาม ระบุว่า รองลงมาคือเรื่องการพุดจาและความลำเอียงของเจ้าหน้าที่ โดยมีอัตราร้อยละ ๑๗.๐ และ ๑๔.๐ ตามลำดับ ผู้ต้องขังที่ไม่เคยไม่พึงพอใจเจ้าหน้าที่ที่มีอัตราสูงกว่าในเรือนจำกลางคลองเปรม คือ ร้อยละ ๒๗.๐ และที่ไม่ทราบไม่ตอบหรือไม่ออกความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีอัตราร้อยละ ๑๐.๐ โดยสรุปแล้วผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมไม่พอใจในพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ถึงร้อยละ ๒๗.๐ ในขณะที่ในทัณฑสถานหญิงมีเพียง ๕.๐

ตารางที่ ๒๘ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามการปฏิบัติเมื่อไม่ได้รับความเป็น
ธรรมจากทางเรือนจำ

การปฏิบัติ	รจ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
ปรับทุกข์กับผู้ต้องขัง	๓๔.๕ (๖๕)	๒๕.๐ (๒๕)
ปรับทุกข์กับเจ้าหน้าที่	๑๒.๕ (๒๕)	๑๓.๐ (๑๓)
ร้องเรียนต่อทางเรือนจำตามระเบียบ	๒๖.๕ (๕๓)	๑๑.๐ (๑๑)
อยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไร	๒๐.๕ (๔๑)	๓๖.๐ (๓๖)
อื่น ๆ ระบุ	๖.๐ (๑๒)	๑๕.๐ (๑๕)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๒๘ แสดงถึงการปฏิบัติตัวของผู้ต้องขังเมื่อคิดว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากทางเรือนจำ ซึ่งผู้ต้องขังส่วนมากในเรือนจำกลางคลองเปรมคือร้อยละ ๓๔.๕ มักจะนำเรื่องราวมาปรับทุกข์กับเพื่อนผู้ต้องขังในขณะที่ผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงส่วนมาก ร้อยละ ๓๖.๐ อยู่เฉย ๆ ไม่ทำอะไร และปรับทุกข์กับผู้ต้องขังร้อยละ ๒๕.๐ ส่วนการร้องเรียนต่อทางเรือนจำตามระเบียบพบว่ามีร้อยละ ๒๖.๕ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และ ๑๑.๐ ในทัณฑสถานหญิง การร้องเรียนอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ซึ่งในเรือนจำกลางคลองเปรมมีมากกว่าในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละของผู้ต้องขัง จำแนกตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการติดต่อกับ
ในเรือนต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่

การติดต่อกับเรือน	รจ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
การรักษาพยาบาล	๓๑.๕ (๖๓)	๓๔.๐ (๓๔)
การซื้อสิ่งของเครื่องใช้จำเป็น	๕.๕ (๑๕)	๔.๐ (๔)
การขออนุญาตเรือนต่าง ๆ	๓๑.๐ (๖๒)	๘.๐ (๘)
การรับส่งจดหมายและญาติเยี่ยม	๑๘.๕ (๓๗)	๔๗.๐ (๔๗)
การอบรมและฝึกวิชาชีพ	๓.๕ (๗)	๖.๐ (๖)
ไม่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่	๖.๐ (๑๒)	๑.๐ (๑)
รวม	๑๐๐ (๑๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นความจำเป็นในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเรือนต่าง ๆ ซึ่งผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมมีการติดต่อกับเรือน
การรักษาพยาบาลการขออนุญาตเรือนต่าง ๆ และการรับส่งจดหมายและญาติเยี่ยม
เป็นสำคัญ โดยมีอัตราร้อยละ ๓๑.๕, ๓๑.๐ และ ๑๘.๕ ตามลำดับ สำหรับใน
ทัณฑสถานหญิงนั้น ผู้ต้องขังส่วนมาก ก็ร้อยละ ๔๗.๐ ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับ
เรื่องการรับส่งจดหมายและญาติเยี่ยม รองลงมาคือการรักษาพยาบาลโดยมีอัตรา
ร้อยละ ๓๔.๐ ตัวเลขแสดงว่าผู้ต้องขังหญิงมีการติดต่อด้านพันธุกรรมมากกว่า
ผู้ต้องขังชาย

ตารางที่ ๓๐ อัตราร้อยของผู้ต้องขัง จำแนกตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการถูก
ลงโทษทางวินัย

สาเหตุที่ถูกลงโทษทางวินัย	รจ.กลางกลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
หลีกเลี่ยงการทำงาน	๒.๐ (๘)	- (-)
ซัดคำสั่งเจ้าหน้าที่	๕.๐ (๑๐)	๑.๑ (๑)
มีของต้องห้ามในเรือนจำ	๖.๕ (๑๓)	๑.๐ (๑)
ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนผู้ต้องขัง	๑๖.๐ (๓๒)	๕.๐ (๕)
ออกจากแดนโดยไม่ขออนุญาต	๑.๕ (๓)	๒.๐ (๒)
สาเหตุอื่น ๆ ระบุ	๖.๕ (๑๓)	๒.๐ (๒)
ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย	๖๒.๕ (๑๒๕)	๘๕.๐(๘๕)
รวม	๑๐๐ (๒๐๐)	๑๐๐ (๑๐๐)

ตารางที่ ๓๐ แสดงว่าผู้ต้องขังส่วนมากทั้งในเรือนจำกลางกลองเปรม และทัณฑสถานหญิง คือมีอัตราร้อยละ ๖๒.๕ และ ๘๕.๐ ตามลำดับ ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ที่เคยถูกลงโทษทางวินัยนั้นส่วนมากมีสาเหตุมาจากการทะเลาะวิวาทกับเพื่อนผู้ต้องขังเป็นสำคัญ โดยมีอัตราร้อยละ ๑๖.๐ และ ๕.๐ ในเรือนจำกลางกลองเปรมและทัณฑสถานหญิงตามลำดับ โดยสรุปแล้วผู้ต้องขังชายทะเลาะวิวาทและถูกลงโทษทางวินัยมากกว่าผู้ต้องขังหญิงอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ ๓๑ ก. ความขัดแย้งระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ จำแนกตามแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่

เรือนจำ แบบความสัมพันธ์	ผู้ทองซัง (จำนวนจริง)	ระดับความขัดแย้ง		
		ขัดแย้งมาก	ขัดแย้งน้อย	ไม่ขัดแย้ง
รจ.กลางคลองเปรม	๑๐๐.๐ (๑๘๔)	๑๐.๓ (๑๕)	๔๖.๗ (๘๖)	๔๓.๐ (๗๕)
ปฐมภูมิ	๑๐๐.๐ (๗๗)	๑๕.๖ (๑๒)	๓๗.๗ (๒๕)	๔๖.๗ (๓๖)
ทุติยภูมิ	๑๐๐.๐ (๑๐๗)	๖.๕ (๗)	๕๓.๓ (๕๗)	๔๐.๒ (๔๓)
ทัณฑสถานหญิง	๑๐๐.๐ (๕๕)	๓.๐ (๓)	๒๔.๒ (๒๔)	๗๒.๘ (๗๒)
ปฐมภูมิ	๑๐๐.๐ (๑๕)	๕.๓ (๑)	๒๖.๓ (๕)	๖๘.๔ (๑๓)
ทุติยภูมิ	๑๐๐.๐ (๘๐)	๒.๕ (๒)	๒๓.๗ (๑๕)	๗๓.๘ (๕๕)

ตารางที่ ๓๑ ก. แสดงความขัดแย้งระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ แจกแจงตามแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ปรากฏว่า ทั้งกลุ่มของผู้ทองซังที่มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิและแบบทุติยภูมิในเรือนจำกลางคลองเปรม มีความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่มากกว่ากันเพียงเล็กน้อย ไม่มีนัยสำคัญและก็พบเช่นกันว่าในทัณฑสถานหญิง ความสัมพันธ์สองแบบดังกล่าวก่อให้เกิดความขัดแย้งต่างกันเพียงเล็กน้อย ไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงว่าความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิหรือทุติยภูมิไม่ได้เป็นตัวกำหนดให้ระดับของความขัดแย้งแตกต่างกัน หนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง โดยส่วนรวมแล้วพบว่า ผู้ทองซังชายมีความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่มากกว่ากรณีของผู้ทองซังหญิงอย่างเห็นได้ชัด

พิจารณาในทางกลับกันก็พบว่า ในเรือนจำกลางคลองเปรมความขัดแย้งไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังกับเจ้าหน้าที่ และในทัณฑสถานหญิงก็พบข้อเท็จจริงอย่างเดียวกัน

สรุป รวมความแล้วทั้งความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังกับเจ้าหน้าที่ และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างสองฝ่ายมีลักษณะเป็นเอกเทศไม่ได้เป็นเหตุเป็นผลต่อกันและกัน

ตารางที่ ๓๑ ข. การฝ่าฝืนระเบียบวินัยของผู้ทองซัง จำแนกตามแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่

เงื่อนไข แบบความสัมพันธ์	ผู้ทองซัง (จำนวนจริง)	การฝ่าฝืนระเบียบวินัย	
		ฝ่าฝืน	ไม่ฝ่าฝืน
รจ.กลางคลองเปรม	๑๐๐.๐ (๑๕๗)	๒๘.๗ (๔๕)	๗๑.๓ (๑๑๒)
ปฐมภูมิ	๑๐๐.๐ (๖๕)	๓๐.๘ (๒๐)	๖๙.๒ (๔๕)
ทุติยภูมิ	๑๐๐.๐ (๘๒)	๒๗.๒ (๒๕)	๗๒.๘ (๖๗)
ทัตสถานหญิง	๑๐๐.๐ (๘๔)	๖.๔ (๖)	๙๓.๖ (๘๘)
ปฐมภูมิ	๑๐๐.๐ (๑๗)	๑๑.๘ (๒)	๘๘.๒ (๑๕)
ทุติยภูมิ	๑๐๐.๐ (๗๗)	๕.๒ (๔)	๙๔.๘ (๗๓)

ตาราง ๓๑ ข. ผู้ทองซังในเรือนจำกลางคลองเปรมโดยส่วนรวมแล้ว ฝ่าฝืนระเบียบวินัยของทางเรือนจำในอัตราร้อยละ ๒๘.๗ และไม่ฝ่าฝืนร้อยละ ๗๑.๓ เมื่อแจกแจงตามแบบของความสัมพันธระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่แล้ว พบว่า ระหว่างกลุ่มของผู้ทองซังที่มีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตามแบบปฐมภูมิกับแบบทุติยภูมิ มีอัตราส่วนของการฝ่าฝืนและไม่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยแตกต่างกันไม่มากนัก เช่นเดียวกันกับในทัตสถานหญิง ความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิหรือแบบทุติยภูมิไม่ได้เป็นตัวกำหนดให้อัตราของการฝ่าฝืนและไม่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยแตกต่างกันมากนัก อัตราส่วนโดยส่วนรวมระหว่างการฝ่าฝืนและไม่ฝ่าฝืนระเบียบวินัยแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในทั้งสองเรือนจำ กล่าวคือ การฝ่าฝืนมีน้อยมากเมื่อเทียบกับการไม่ฝ่าฝืนระเบียบวินัย ข้อมูลแสดงให้เห็นว่า ผู้ทองซังชายในเรือนจำกลางคลองเปรมฝ่าฝืนระเบียบวินัยมากกว่าผู้ทองซังในทัตสถานหญิงอย่างเห็นได้ชัด

พิจารณาในทางกลับกัน กรณีของเรือนจำกลางคลองเปรมพบว่า การฝ่าฝืนระเบียบ กฎเกณฑ์ของเรือนจำไม่ได้เป็นตัวกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่ แต่เมื่อพิจารณากรณีของทัณฑสถานหญิงแล้วกลับปรากฏว่า การฝ่าฝืนมีผลต่อแบบความสัมพันธ์อย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ การฝ่าฝืนทำให้เกิดความสัมพันธ์แบบปรนเปรมิไคน้อยกว่าการไม่ฝ่าฝืน (มีนัยสำคัญทางสถิติ) ซึ่งตรงกับสามัญสำนึก แต่การที่จะส่งความเห็นให้เล็ดลอดลงไปทำไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นแต่เฉพาะในทัณฑสถานหญิงเท่านั้น

ตารางที่ ๓๖ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่

ความรับผิดชอบ

งานในหน้าที่ความรับผิดชอบ	ร.จ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
พนักงานว่างงานอื่น ๆ	๑๔.๐ (๗)	๑๒.๐ (๖)
จำเอนาเบ็ดหมาย	๖.๐ (๓)	๑๔.๐ (๗)
ล่ามปากแต่พอทนได้	๑๖.๐ (๘)	๓๒.๐ (๑๖)
มีความสำคัญและพอใจทำ	๔๘.๐ (๒๔)	๒๘.๐ (๑๔)
ถ้ามีโอกาสจะเปลี่ยนงานใหม่	๑๒.๐ (๖)	๑๒.๐ (๖)
อื่น ๆ ระบุ	๔.๐ (๒)	๒.๐ (๑)
รวม	๑๐๐. (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๖ เกี่ยวกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ที่มีต่องานที่ปฏิบัติอยู่ หรืองานในหน้าที่ความรับผิดชอบ ในเรือนจำกลางคลองเปรม ส่วนมากคือร้อยละ ๔๘.๐ เห็นว่า งานที่ทำมีความสำคัญและพอใจทำ รองลงมาเห็นว่าล่ามปากแต่พอทนได้ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ส่วนมากในทัณฑสถานหญิง คือร้อยละ ๓๒.๐ เห็นว่า เป็นงานที่ล่ามปากแต่พอทนได้ รองลงมาเห็นว่า มีความสำคัญและพอใจทำ ส่วนความคิดเห็นที่ว่าถ้ามีโอกาสจะเปลี่ยนงานใหม่มีอัตราร้อยละ ๑๒.๐ เท่ากัน

ตารางที่ ๓๓ อัตราร้อยของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของ
ผู้ทองซึ่งทั้งายตการปกครองและควบคุม

ลักษณะของผู้ทองซึ่ง	รจ. อุดงคดอง เปรม	ทัตตสถานหญิง
มีการศึกษาสูง	๒๔.๐ (๑๒)	๒๒.๐ (๑๑)
มีฐานะทางเศรษฐกิจดี	๒.๐ (๑)	๒.๐ (๑)
มีความผิดเพียงเล็กน้อย	๖.๐ (๓)	๒.๐ (๑)
มีอายุค่อนข้างสูง	๓๔.๐ (๑๗)	๑๔.๐ (๗)
ผู้ที่สนใจในการอบรมและฝึกวิชาชีพ	๓๐.๐ (๑๕)	๕๐.๐ (๒๕)
ผู้ที่มีการติดต่อกับครอบครัวอยู่เสมอ	๔.๐ (๒)	๔.๐ (๒)
อื่น ๆ ระบุ	๐.๐ (—)	๒.๐ (๑)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๓ เจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมส่วนมาก เห็นว่า
ผู้ทองซึ่งทั้งายตการปกครองและควบคุม ได้แก่ผู้ทองซึ่งที่มีอายุค่อนข้างสูง ผู้ที่สนใจ
ในการอบรมและฝึกวิชาชีพ ผู้ที่มีการศึกษาสูง ตามลำดับ สำหรับในทัตตสถานหญิง
เจ้าหน้าที่ส่วนมากเห็นว่า ผู้ทองซึ่งทั้งายตการปกครองและควบคุมคือ ผู้ที่สนใจในการ
อบรมและฝึกวิชาชีพ ผู้ที่มีการศึกษาสูง และผู้ที่มีอายุค่อนข้างสูงตามลำดับ เจ้าหน้าที่
ทั้งสองแห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องอายุและความสนใจในการอบรมและฝึกวิชาชีพ
ของผู้ทองซึ่ง มีผลตอการปกครองและควบคุมในทางกลับกันอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ ๓๔ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่เป็นการส่วนตัว กับพฤติกรรมของผู้ต้องขัง

พฤติกรรมของผู้ต้องขัง	รจ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
ชอบหลีกเลี่ยงการทำงาน	๒๒.๐ (๑๑)	๘.๐ (๘)
ชอบฝ่าฝืนระเบียบวินัยเล็ก ๆ น้อย ๆ	๓๐.๐ (๑๕)	๕.๐ (๕)
แสดงอำนาจเหนือผู้ต้องขังอื่น	๒๔.๐ (๑๒)	๕๐.๐ (๒๕)
ผู้ต้องขังอื่นชอบเขาเป็นพวกควย	- -	๔.๐ (๒)
มีอิทธิทธิ์บางอย่างเหนือผู้ต้องขังอื่น	๑๘.๐ (๙)	๒๐.๐ (๑๐)
ให้ความร่วมมือกับทางเรือนจำดี	๖.๐ (๓)	๘.๐ (๘)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๕ เจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมส่วนมากเห็นว่าผู้ต้องขังที่สนิทสนมกับเจ้าหน้าที่เป็นการส่วนตัว มักจะชอบฝ่าฝืนระเบียบวินัยเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเรือนจำ ชอบแสดงอำนาจเหนือผู้ต้องขังอื่น และชอบหลีกเลี่ยงการทำงานตามลำดับ ในทัณฑสถานหญิงนั้น ส่วนมากเห็นว่าผู้ต้องขังมักแสดงอำนาจเหนือผู้ต้องขังอื่น มีอิทธิทธิ์บางอย่างเหนือผู้ต้องขังอื่น และชอบฝ่าฝืนระเบียบวินัยเล็ก ๆ น้อย ๆ ตามลำดับ โดยส่วนรวมแล้วเจ้าหน้าที่ทั้งสองแห่งเห็นว่า ความสนิทสนมดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่อการปกครองและความคุม

ตารางที่ ๓๕ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามความพึงพอใจเกี่ยวกับพฤติกรรม
ในบางเรื่องของผู้ต้องขัง

พฤติกรรมของผู้ต้องขัง	รจ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
มีระเบียบวินัยดี	๘๒.๐ (๒๑)	๒๘.๐ (๑๘)
ตั้งใจทำงานและมีวิชาชีพ	๑๐.๐ (๕)	๖.๐ (๓)
ตั้งใจรับการศึกษาอบรม	๑๐.๐ (๕)	๘.๐ (๔)
ประพฤติตนเป็นที่ไว้วางใจได้	๘.๐ (๒)	๘.๐ (๒)
เชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่	๒๖.๐ (๑๓)	๕๐.๐ (๒๕)
ไม่เคยมีความพึงพอใจ	๘.๐ (๔)	๘.๐ (๒)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๕ เจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมส่วนมากคือร้อยละ ๘๒.๐ และ ๒๖.๐ มีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่ว่า มีระเบียบวินัยดี และเชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตามลำดับ ในทัณฑสถานหญิง เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๕๐.๐ และ ๒๘.๐ พอใจที่ผู้ต้องขังเชื่อฟังและให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และมีระเบียบวินัยดีตามลำดับ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ไม่เคยมีความพึงพอใจผู้ต้องขังในเรื่องใด ๆ นั้น พบว่ามีอัตราร้อยละ ๘.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๘.๐ ในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๓๖ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่จำแนกตามความกังวลใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ
งานในหน้าที่ความรับผิดชอบ

สาเหตุของความกังวลใจ	รจ.กลางคลองเปรม	ทัศนสถานหญิง
การรักษาระเบียบวินัยของเรือนจำ	๒๒.๐ (๑๑)	๘.๐ (๘)
กลัวผู้ต้องขังทำร้ายร่างกาย	๑.๐ (-)	๐.๐ (-)
กลัวผู้ต้องขังแหกหักหลบหนี	๓๐.๐ (๑๕)	๕๒.๐ (๒๖)
กลัวเพื่อเจ้าหน้าที่คอยจับผิด	๐.๐ (-)	๒.๐ (๑)
กลัวผู้บังคับบัญชาตำหนิหรือลงโทษ	๑๒.๐ (๖)	๘.๐ (๘)
ไม่เคยมีความกังวลใจ	๓๖.๐ (๑๘)	๓๐.๐ (๑๕)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๖ เจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมร้อยละ ๓๖.๐ เป็นผู้
ไม่เคยมีความกังวลใจในการปฏิบัติหน้าที่ แต่มีร้อยละ ๓๐.๐ ที่กลัวผู้ต้องขังแหกหักหลบ
หนีในขณะที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ และร้อยละ ๒๒.๐ กังวลใจเกี่ยวกับการรักษาระเบียบ
วินัยของเรือนจำ ส่วนในทัศนสถานหญิง เจ้าหน้าที่ส่วนมากคือร้อยละ ๕๒.๐ กลัวผู้ต้องขัง
แหกหักหลบหนี รองลงมาคือร้อยละ ๓๐.๐ ไม่เคยมีความกังวลใจในการปฏิบัติหน้าที่
เจ้าหน้าที่ในทั้งสองแห่งมีความกังวลใจแตกต่างกัน เกี่ยวกับการแหกหักหลบหนีของผู้ต้องขัง
และการรักษาระเบียบวินัยของเรือนจำ

ตารางที่ ๓๗ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ต่อผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยเพียงเล็กน้อย

การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง	รจ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
ลงโทษทันที	๒.๐ (๑)	๒.๐ (๑)
เรียกมาว่ากล่าวตักเตือน	๘๖.๐ (๘๓)	๘๖.๐ (๘๘)
ปรึกษาเรื่องที่เกิดขึ้นกับเพื่อน เจ้าหน้าที่	๒.๐ (๓)	๒.๐ (๑)
รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ	๒.๐ (๓)	๐.๐ (-)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๗ เจ้าหน้าที่ส่วนมากคือร้อยละ ๘๖.๐ ในเรือนจำกลาง
คลองเปรมและร้อยละ ๘๖.๐ ในทัณฑสถานหญิง จะว่ากล่าวตักเตือนทันที เมื่อพบ
เห็นผู้ต้องขังกระทำผิดระเบียบวินัยของทางเรือนจำเพียงเล็กน้อยซึ่งหน้า ที่ลงโทษ
ทันทีมีเพียงร้อยละ ๒.๐ เท่ากัน ส่วนที่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ มีร้อยละ ๒.๐
ในเรือนจำกลางคลองเปรม แต่ไม่มีในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๓๘ อัตราส่วนร้อยละของเจ้าหน้าที่ จำแนกตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติ
 กอผู้ต้องขังที่มีปัญหาส่วนตัว

การปฏิบัติกอผู้ต้องขัง	ร.จ.กลางคลองเปรม	ทัณฑสถานหญิง
รับฟังปัญหาส่วนตัว	๒๒.๐ (๑๑)	๘.๐ (๘)
ปลอบใจและแนะนำการแก้ปัญหา	๕๘.๐ (๒๘)	๖๐.๐ (๓๐)
ช่วยแก้ปัญหาให้เท่าที่จะช่วยได้	๒๒.๑ (๑๑)	๒๔.๐ (๑๒)
แนะนำให้ปรึกษากับผู้อื่น	๔.๐ (๒)	๐.๐ (—)
นำปัญหาไปปรึกษากับผู้บังคับบัญชา อื่น ๆ ระบุ	๒.๐ (๑)	๖.๐ (๓)
	๒.๐ (๑)	๒.๐ (๑)
รวม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐๐ (๕๐)

ตารางที่ ๓๘ เจ้าหน้าที่ส่วนมากทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและ
 ทัณฑสถานหญิง คือร้อยละ ๕๘.๐ และ ๖๐.๐ ตามลำดับ มักจะปลอบใจและแนะนำการ
 แก้ปัญหาแก่อผู้ต้องขังที่มีปัญหาส่วนตัว รองลงมาคือช่วยแก้ปัญหาให้เท่าที่จะช่วยได้ และ
 รับฟังปัญหาส่วนตัวของอผู้ต้องขัง ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง
 ที่แนะนำให้ไปปรึกษากับผู้อื่น พบว่ามีร้อยละ ๔.๐ ในเรือนจำกลางคลองเปรม แต่
 ไม่มีในทัณฑสถานหญิง โดยส่วนรวมแล้ว เจ้าหน้าที่ในเรือนจำทั้งสองแห่งปฏิบัติกอ
 อผู้ต้องขังที่มีปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกันมากนัก

ตารางที่ ๓๕ ความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้กองช้าง ในเรือนจำกลางคลองเปรม
กับทัณฑสถานหญิง จำแนกตามแบบของความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับผู้
กองช้าง

เรือนจำ แบบความสัมพันธ์	ผู้ตอบร้อยละ (จำนวนจริง)	ระดับความขัดแย้ง		
		ขัดแย้งมาก	ขัดแย้งน้อย	ไม่ขัดแย้ง
รจ.กลางคลองเปรม	๑๐๐ (๕๐)	๑๐.๐ (๕)	๘๐.๐ (๔๐)	๑๐.๐ (๕)
ปทุมภูมิ	๑๐๐ (๒๔)	๗.๐ (๒)	๗๘.๖ (๒๒)	๑๔.๓ (๔)
หุคิยภูมิ	๑๐๐ (๒๒)	๑๓.๖ (๓)	๘๑.๘ (๑๘)	๔.๖ (๑)
ทัณฑสถานหญิง	๑๐๐ (๔๘)	๘.๓ (๔)	๗๐.๘ (๓๔)	๒๐.๘ (๑๐)
ปทุมภูมิ	๑๐๐ (๒๖)	๗.๗ (๒)	๖๑.๕ (๑๖)	๓๐.๘ (๘)
หุคิยภูมิ	๑๐๐ (๒๒)	๘.๑ (๒)	๘๑.๘ (๑๘)	๘.๑ (๒)

ตารางที่ ๓๕ แสดงว่าในเรือนจำกลางคลองเปรม กลุ่มของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์กับผู้กองช้างตามแบบปทุมภูมิ กับกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ตามแบบหุคิยภูมิ มีระดับของความขัดแย้งกับผู้กองช้างแตกต่างกันอยู่บ้างแต่ก็ไม่มากนัก กล่าวคือในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์ตามแบบปทุมภูมิมีความขัดแย้งกับผู้กองช้างในอัตราร้อยละ ๘๕.๗ และไม่ขัดแย้งเพียงร้อยละ ๑๔.๓ ในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์ตามแบบหุคิยภูมิ มีความขัดแย้งในอัตรา ร้อยละ ๘๑.๘ และไม่ขัดแย้งเพียงร้อยละ ๑๘.๒ แสดงให้เห็นว่าแบบของความสัมพันธ์ไม่ใช่ตัวกำหนดความขัดแย้ง แต่เมื่อพิจารณากรณีของทัณฑสถานหญิงกลับปรากฏว่าแบบของความสัมพันธ์มีผลต่อระดับของความขัดแย้ง (มีนัยสำคัญทางสถิติ) ในทางกลับกัน ระดับของความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่และผู้กองช้าง กลับเป็นตัวกำหนดให้แบบของความสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ทั้งกรณีเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง กล่าวคือ ในกลุ่มของเจ้าหน้าที่ที่มีความขัดแย้งกับผู้กองช้างมีความสัมพันธ์แบบปทุมภูมิน้อยกว่ากลุ่มที่ถือว่าไม่มีความขัดแย้ง (มีนัยสำคัญทางสถิติ)

นำสังเกตว่า คำตอบในเรื่องแบบของความสัมพันธ์ที่ได้จากผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ (ตารางที่ ๓๑ ก. และ ๓๕) มีลักษณะแตกต่างกันทั้งในสองเงื่อนไข กล่าวคือ สัดส่วนผู้ต้องขังที่ตอบว่ามีความสัมพันธ์แบบปรนัยกับเจ้าหน้าที่ มีเพียงไม่ถึงครึ่ง แต่คำตอบที่ได้จากเจ้าหน้าที่มีสัดส่วนมากกว่าครึ่ง สำหรับคำตอบในเรื่องระดับความขัดแย้งในเงื่อนไขทั้งสองแห่งก็ปรากฏเช่นเดียวกันว่า คำตอบของผู้ต้องขังแตกต่างไปจากคำตอบของเจ้าหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ ผู้ต้องขังมีความรู้สึกว่าตัวเองขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่น้อยกว่าเจ้าหน้าที่มีความรู้สึกขัดแย้งกับผู้ต้องขัง ความแตกต่างที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนี้พอจะแปลความหมายได้ว่า ฝ่ายผู้ต้องขังเป็นฝ่ายที่อยู่ใต้อำนาจของเจ้าหน้าที่ ฉะนั้นถ้าไม่เป็นเรื่องที่ปรากฏอย่างเด่นชัดแล้วก็คงไม่ตอบว่าขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่ ส่วนเจ้าหน้าที่นั้นเป็นฝ่ายที่มีอำนาจเหนือผู้ต้องขัง ย่อมจะมีความโน้มเอียงที่จะมองพฤติกรรมบางอย่างของผู้ต้องขังเป็นการขัดแย้ง

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

จากตารางที่ ๔๐ - ๔๓ แสดงถึงผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยที่ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ตามแบบปรนัยนั้น ขึ้นอยู่กับสถานภาพด้านต่าง ๆ ของผู้ต้องขัง (๔ ด้าน) การพิจารณาค่าไค-สแควร์แล้วพบว่า สถานภาพด้านต่าง ๆ ของผู้ต้องขังไม่มีส่วนสัมพันธ์กับรูปแบบของความสัมพันธระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและในทัณฑสถานหญิง ทั้งนี้เพราะค่าใน cell ต่าง ๆ มีค่าน้อยกว่า ๕ อยู่บาง ค่าของไค-สแควร์ที่ได้จึงไม่แน่นอนมากนัก แต่เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนร้อยละที่ปรากฏในตารางแล้ว เห็นว่าในบางตารางน่าจะมีความสัมพันธ์กันระหว่างสถานภาพของผู้ต้องขังกับแบบของความสัมพันธฯ ประกอบกับลักษณะของข้อมูลเป็นแบบ Ordinal scales ซึ่งเหมาะที่จะทดสอบด้วยการพิจารณาค่า Gamma อีกครั้งหนึ่งด้วย และจากค่า Gamma ที่คำนวณได้พบว่า กำหนดโทษของผู้ต้องขังในทัณฑสถานหญิงและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมก่อนการต้องโทษของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม มีความสัมพันธ์กันกับแบบของความสัมพันธระหว่างผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่ในทางบวกที่มีนัยสำคัญทางสถิติค่อนข้างสูง (ตารางที่ ๔๐ และ ๔๓) ในรายการอื่น ๆ ค่า Gamma ที่ได้ ให้ผลไม่แตกต่างกันกับค่าของ Chi-square.

ตารางที่ ๔๐ แบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้คองซังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลอง
เปรมกับทัณฑสถานหญิง จำนวนความกำหนดโทษของผู้คองซัง

เรือนจำ กำหนดโทษ(ปี)	ผู้คองร้อยละ (จำนวนจริง)	แบบของความสัมพันธ์	
		ปฐมภูมิ	ทุติยภูมิ
ร.จ.กลางคลองเปรม	๑๐๐.๐ (๑๕๐)	๔๑.๖ (๓๕)	๕๘.๔ (๑๑๑)
๑๑ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐ (๘๒)	๔๑.๕ (๓๔)	๕๘.๕ (๘๘)
๖ - ๑๐	๑๐๐.๐ (๕๐)	๕๐.๐ (๒๕)	๕๐.๐ (๒๕)
๑ - ๕	๑๐๐.๐ (๕๘)	๓๘.๕ (๒๐)	๖๑.๕ (๓๘)
		Chi-square 2.66 < .05 χ^2_{2df} 5.99	
		Gamma .14 = Low positive association.	
ทัณฑสถานหญิง	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๕.๒ (๑๕)	๘๐.๘ (๘๐)
๑๑ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐ (๑๑)	๓๖.๔ (๔)	๖๓.๖ (๗)
๖ - ๑๐	๑๐๐.๐ (๒๖)	๒๓.๑ (๖)	๗๖.๙ (๒๐)
๑ - ๕	๑๐๐.๐ (๒๒)	๑๕.๕ (๕)	๘๔.๕ (๕๓)
		Chi-square 3.22 < .05 χ^2_{2df} 5.99	
		Gamma .56 = Substantial positive association.	

ตารางที่ ๔๐ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คองซังกับเจ้าหน้าที่ โดยส่วนรวมแล้ว
ในเรือนจำกลางคลองเปรมมีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิร้อยละ ๔๑.๖ และทุติยภูมิ
ร้อยละ ๕๘.๔ ในขณะที่ในทัณฑสถานหญิงเป็นแบบปฐมภูมิเพียงร้อยละ ๑๕.๒ และทุติยภูมิ
ร้อยละ ๘๐.๘ แสดงว่าทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง ผู้คองซังส่วน
มากมีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตามแบบทุติยภูมิมากกว่าปฐมภูมิ แต่ในเรือนจำกลางคลอง
เปรมเป็นแบบปฐมภูมิมากกว่าในทัณฑสถานหญิง อัตราส่วนตามแบบปฐมภูมิระหว่างเรือนจำ
กลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิงเป็น ๔๑.๖ ต่อ ๑๕.๒ และแบบทุติยภูมิเป็น ๕๘.๔ ต่อ

๘๐.๘ ตามลำดับ เมื่อแจกแจงรูปแบบของความสัมพันธ์ตามกำหนดโทษของผู้ต้องขังแล้ว พบว่า ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษระหว่าง ๑ ถึง ๕ ปี ในเรือนจำกลางคลองเปรมเป็นแบบปรุณภูมิร้อยละ ๓๔.๕ และเป็นทุติยภูมิร้อยละ ๖๕.๕ ส่วนผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงตั้งแต่ ๑๑ ปีขึ้นไป เป็นปรุณภูมิร้อยละ ๔๑.๕ และทุติยภูมิร้อยละ ๕๘.๕ ซึ่งแสดงว่า ผู้ที่มีกำหนดโทษสูงมีความสัมพันธ์ตามแบบปรุณภูมิมากกว่าผู้ที่มีกำหนดโทษต่ำ เช่นเดียวกันกับในทัณฑสถานหญิง ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษต่ำกว่า ๑ ถึง ๕ ปี เป็นปรุณภูมิเพียงร้อยละ ๑๔.๕ และทุติยภูมิร้อยละ ๘๕.๕ ในขณะที่ผู้ที่มีกำหนดโทษสูงตั้งแต่ ๑๑ ปี ขึ้นไปเป็นปรุณภูมิร้อยละ ๓๖.๔ และทุติยภูมิร้อยละ ๖๓.๖

เมื่อทดสอบทางสถิติโดยการหาค่าไค - สแควร์ พบว่าค่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง ซึ่งแสดงว่า รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่ตามแบบปรุณภูมิและทุติยภูมิไม่มีส่วนสัมพันธ์กันกับกำหนดโทษของผู้ต้องขัง หรือผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูงหรือต่ำ จะมีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตามแบบปรุณภูมิหรือทุติยภูมิโดยมีสัดส่วนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๑ แบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัศนคติหญิง จำแนกตามกำหนดโทษที่เหลือของผู้ทองซัง

เรือนจำ กำหนดโทษที่เหลือ (ปี)	ผู้ทองซัง (จำนวนจริง)	แบบของความสัมพันธ์	
		ปรนภูมิ	ทุคติภูมิ
ร.จ.กลางคลองเปรม	๑๐๐.๐ (๑๘๔)	๔๑.๓ (๗๖)	๕๘.๗ (๑๐๘)
๗ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐ (๕๓)	๓๕.๘ (๓๗)	๑๖.๒ (๕๖)
๓ - ๖ ปี	๑๐๐.๐ (๔๓)	๔๘.๘ (๒๑)	๕๑.๒ (๒๒)
ต่ำกว่า ๓ ปี	๑๐๐.๐ (๔๘)	๓๗.๕ (๑๘)	๑๐.๕ (๓๐)
Chi-square 1.39 < .05 χ^2_{2df} 5.99 Gamma .04 = Low positive association.			
ทัศนคติหญิง	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๕.๒ (๑๕)	๔๐.๘ (๔๐)
๗ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐ (๒๔)	๓๓.๓ (๘)	๑๖.๗ (๑๖)
๓ - ๖ ปี	๑๐๐.๐ (๓๔)	๘.๘ (๓)	๒๕.๒ (๓๑)
ต่ำกว่า ๓ ปี	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๕.๕ (๘)	๒๕.๕ (๓๓)
Chi-square 5.44 < .05 χ^2_{2df} 5.99 Gamma .35 = Moderate positive association.			

ตารางที่ ๔๑ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่เมื่อจำแนกตามระยะเวลาที่กำหนดโทษที่เหลือของผู้ทองซังแล้วพบว่า ในเรือนจำกลางคลองเปรม กลุ่มที่มีความสัมพันธ์แบบปรนภูมิมากที่สุด คือกลุ่มที่เหลือกำหนดโทษระหว่าง ๓ ถึง ๖ ปี โดยมีอัตราร้อยละ ๔๘.๘ รองลงมาได้แก่กลุ่มที่เหลือกำหนดโทษตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไป และกลุ่มที่เหลือกำหนดโทษตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไป โดยมีอัตราร้อยละ ๓๓.๓ รองลงมาคือกลุ่มที่เหลือกำหนดโทษต่ำกว่า ๓ ปี และระหว่าง ๓ - ๖ ปี โดยมีอัตราร้อยละ ๑๕.๕ และ ๘.๘ ตามลำดับ พิจารณาโดยรวมแล้วจะเห็นได้ว่า ผู้ทองซังที่เหลือกำหนดโทษสูงตั้งแต่ ๗ ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตามแบบปรนภูมิมากกว่าผู้ทองซังที่เหลือกำหนดโทษต่ำกว่า ๓ ปี ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัศนคติหญิง

การทดสอบด้วยค่าไค - สแควร์ พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.๐๕ ระหว่างกำหนดโทษที่เลือกของผู้ต้องขังกับรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ หรือรูปแบบของความสัมพันธ์ไม่ได้แปรผันตามกำหนดโทษที่เลือกของผู้ต้องขัง ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๘๖ แบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง จำแนกตามชั้นของผู้ต้องขัง

เรือนจำ ชั้นของผู้ต้องขัง	ผู้ตอบร้อยละ (จำนวนจริง)	แบบของความสัมพันธ์	
		ปฐมภูมิ	ทุติยภูมิ
รจ.กลางคลองเปรม	๑๐๐.๐ (๑๕๐)	๔๑.๖ (๗๕)	๕๘.๔ (๑๑๑)
ชั้นดีมาก - เยี่ยม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๓๘.๐ (๓๐)	๖๒.๐ (๕๕)
ชั้นกลาง - ดี	๑๐๐.๐ (๕๖)	๔๕.๘ (๔๔)	๕๔.๒ (๕๒)
ชั้นเลวมาก - เลว	๑๐๐.๐ (๑๙)	๓๓.๓ (๕)	๖๖.๗ (๑๐)
		Chi-square 1.58 < .05 χ^2_{2df} 5.99	
		Gamma .04 = Low positive association.	
ทัณฑสถานหญิง	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๕.๒ (๑๕)	๘๐.๘ (๘๐)
ชั้นดีมาก - เยี่ยม	๑๐๐.๐ (๕๗)	๒๔.๓ (๕)	๗๕.๗ (๒๘)
ชั้นกลาง - ดี	๑๐๐.๐ (๕๓)	๒๔.๓ (๕)	๘๓.๐ (๔๔)
ชั้นเลวมาก - เลว	๑๐๐.๐ (๕)	๑๑.๑ (๑)	๘๘.๙ (๘)
		Chi-square 1.18 < .05 χ^2_{2df} 5.99	
		Gamma .37 = Moderate positive association.	

ตารางที่ ๘๒ ในเรือนจำกลางคลองเปรม ผู้ต้องขังที่มีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตามแบบปรุณภูมิมากที่สุด คือกลุ่มผู้ต้องขังที่อยู่ในชั้นกลางและชั้นดี คือมีอัตราร้อยละ ๕๕.๘ รองลงมาคือกลุ่มผู้ต้องขังชั้นดีมากและชั้นเยี่ยมร้อยละ ๓๘.๐ ในกลุ่มผู้ต้องขังชั้นเลวและเลวมากมีความสัมพันธ์ตามแบบปรุณภูมิร้อยละ ๓๓.๓ และทุติยภูมิร้อยละ ๒๖.๗ ในทัณฑสถานหญิง กลุ่มผู้ต้องขังที่มีความสัมพันธ์ตามแบบปรุณภูมิมากที่สุด คือกลุ่มผู้ต้องขังในชั้นดีมากและชั้นเยี่ยม แต่ก็มีอัตราน้อยกว่าในเรือนจำกลางคลองเปรมในกลุ่มเดียวกัน คือมีเพียงร้อยละ ๒๘.๓ รองลงมาคือกลุ่มผู้ต้องขังชั้นกลางและชั้นดี ร้อยละ ๑๗.๐ สำหรับผู้ต้องขังชั้นเลวและเลวมาก มีความสัมพันธ์ตามแบบปรุณภูมิเพียงร้อยละ ๑๑.๑ และทุติยภูมิถึงร้อยละ ๘๘.๘ โดยส่วนรวมแล้วทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง ผู้ต้องขังตั้งแต่ชั้นกลางขึ้นไปถึงชั้นเยี่ยม มีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตามแบบปรุณภูมิมากกว่าผู้ต้องขังชั้นเลวและเลวมาก

การทดสอบด้วยค่าไค - สแควร์ พบว่า ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งแสดงว่าสัดส่วนของชั้นผู้ต้องขังที่มีความสัมพันธ์ตามแบบปรุณภูมิ ไม่แตกต่างกันกับสัดส่วนของชั้นผู้ต้องขังที่มีความสัมพันธ์ตามแบบทุติยภูมิ หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังกับเจ้าหน้าที่ตามแบบปรุณภูมิและทุติยภูมิ ไม่ขึ้นอยู่กับชั้นของผู้ต้องขัง ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและในทัณฑสถานหญิง

ตารางที่ ๔๐ แบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัศนสถานหญิง จำแนกตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมก่อนการทองโหมของผู้ทองซัง

เรือนจำ สถานภาพของผู้ทองซัง	ผู้ทองซัง (จำนวนจริง)	แบบของความสัมพันธ์	
		ปรนุนภูมิ	ทุคิยภูมิ
รจ.กลางคลองเปรม	๑๐๐.๐ (๑๐๐)	๕๑.๖ (๓๕)	๕๘.๔ (๑๑๑)
สูง	๑๐๐.๐ (๑๒)	๖๖.๗ (๘)	๓๓.๓ (๔)
กลาง	๑๐๐.๐ (๘๖)	๔๓.๐ (๓๗)	๕๗.๐ (๘๕)
ต่ำ	๑๐๐.๐ (๕๓)	๓๗.๐ (๓๔)	๖๓.๐ (๕๘)

Chi-square 3.99 < .05 χ^2_{2df} 5.99

Gamma .57 = Substantial positive association

ทัศนสถานหญิง	๑๐๐.๐ (๕๘)	๑๕.๓ (๑๕)	๘๐.๗ (๗๕)
สูง	๑๐๐.๐ (๗)	๒๘.๖ (๒)	๗๑.๔ (๕)
กลาง	๑๐๐.๐ (๔๗)	๒๑.๓ (๑๐)	๗๘.๗ (๓๗)
ต่ำ	๑๐๐.๐ (๔๔)	๑๕.๕ (๗)	๘๔.๑ (๓๗)

Chi-square 0.82 < .05 χ^2_{2df} 5.99

Gamma .40 = Moderate positive association.

ตารางที่ ๔๑ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัศนสถานหญิง เมื่อจำแนกตามสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจก่อนการทองโหมของผู้ทองซังแล้ว พบว่า กลุ่มผู้ทองซังที่มีสถานภาพสูงมาก่อน เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์แบบปรนุนภูมิมากกว่ากลุ่มผู้ทองซังที่มีสถานภาพในระดั้มกลางและต่ำ โดยมีอัตราส่วนร้อยละ ๖๖.๗, ๕๓.๐ และ ๓๗.๐ ตามลำดับ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๒๘.๖, ๒๑.๓ และ ๑๕.๕ ตามลำดับ ในทัศนสถานหญิง เฉพาะใน

กลุ่มผู้ทองซังที่มีสถานภาพสูงในเรือนจำกลางคลองเปรม มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิ สูงกว่าแบบทุติยภูมิ โดยมีอัตราร้อยละ ๖๖.๗ ต่อ ๓๓.๓ ในขณะที่ในทัณฑสถานหญิง กลุ่มผู้ทองซังที่มีสถานภาพสูงมีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิต่ำกว่าแบบทุติยภูมิ คือ มีอัตรา ร้อยละ ๒๘.๖ ต่อ ๗๑.๔ สำหรับกลุ่มผู้ทองซังที่มีสถานภาพในระดับกลางและต่ำ มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิต่ำกว่าแบบทุติยภูมิ ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถาน-หญิง

การทดสอบด้วยค่าไค - สแควร์ พบว่า ค่า χ^2 ที่คำนวณได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ทั้งในส่วนของเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง แสดงว่าสัดส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังและเจ้าหน้าที่ตามแบบปฐมภูมิและทุติยภูมิ ไม่แปรผันตามสถานภาพของผู้ทองซัง หรือสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้ทองซัง มีอิทธิพลต่อรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองซังกับเจ้าหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๔ แบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองขังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรม
กับทัศนสถานหญิง จำแนกตามสถานภาพของเจ้าหน้าที่

สถานภาพ ของเจ้าหน้าที่	เรือนจำกลางคลองเปรม				ทัศนสถานหญิง			
	ผู้ตอบร้อยละ (จำนวนจริง)	ความสัมพันธ์		ค่า χ^2	ผู้ตอบร้อยละ (จำนวนจริง)	ความสัมพันธ์		ค่า χ^2
		ปฐมภูมิ	ทุติยภูมิ			ปฐมภูมิ	ทุติยภูมิ	
อายุ (ปี)	๑๐๐.๐(๕๐)	๕๖.๐(๒๘)	๔๔.๐(๒๒)		๑๐๐.๐(๕๐)	๕๒.๐(๒๖)	๔๘.๐(๒๔)	
๕๐ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐(๑๔)	๗๘.๖(๑๑)	๒๑.๔(๓)		๑๐๐.๐(๕)	๖๐.๐(๓)	๕๐.๐(๒)	
๓๐ - ๓๙	๑๐๐.๐(๑๓)	๓๘.๕(๕)	๖๑.๕(๘)		๑๐๐.๐(๒๒)	๕๘.๕(๑๒)	๔๕.๕(๑๐)	
๒๐ - ๒๙	๑๐๐.๐(๒๓)	๕๒.๒(๑๒)	๔๗.๘(๑๑)	๔.๖๕	๑๐๐.๐(๒๓)	๔๗.๘(๑๑)	๕๒.๒(๑๒)	๐.๓๕
คุณวุฒิ	๑๐๐.๐(๕๐)	๕๖.๐(๒๘)	๔๔.๐(๒๒)		๑๐๐.๐(๕๐)	๕๒.๐(๒๖)	๔๘.๐(๒๔)	
ปวศ.-ปริญญา	๑๐๐.๐(๖)	๓๓.๓(๒)	๖๖.๗๐(๔)		๑๐๐.๐(๑๑)	๕๕.๕(๕)	๕๘.๕(๖)	
ปวช.หรือเทียบเท่า	๑๐๐.๐(๑๔)	๗๘.๖(๑๑)	๒๑.๔(๓)		๑๐๐.๐(๑๑)	๕๕.๕(๕)	๕๘.๕(๖)	
มศ.๓ หรือต่ำกว่า	๑๐๐.๐(๓๐)	๕๐.๐(๑๕)	๕๐.๐(๑๕)	๔.๕๘	๑๐๐.๐(๒๔)	๕๗.๑(๑๖)	๕๒.๙(๑๒)	๐.๖๗

$.05 \chi^2_{2df} = 5.99$

ตารางที่ ๔๔ (ต่อ)

สถานการณ์	จำนวน	ปรุณภูมิ	ทุติยภูมิ	ค่า χ^2	จำนวน	ปรุณภูมิ	ทุติยภูมิ	ค่า χ^2
<u>ระดับตำแหน่ง</u>	๑๐๐.๐(๕๐)	๕๖.๐(๒๘)	๔๔.๐(๒๒)		๑๐๐.๐(๕๐)	๕๒.๐(๒๖)	๔๘.๐(๒๔)	
๕ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐(๔)	๗๕.๐(๓)	๒๕.๐(๑)		๑๐๐.๐(๑)	๑๐๐.๐(๑)	๐.๐(-)	
๓ - ๔	๑๐๐.๐(๑๑)	๖๓.๖(๓)	๓๖.๔(๔)		๑๐๐.๐(๖)	๓๓.๓(๒)	๖๖.๗(๔)	
๑ - ๒	๑๐๐.๐(๓๕)	๕๑.๔(๑๘)	๔๘.๖(๑๗)	๑.๑๔	๑๐๐.๐(๔๓)	๕๓.๕(๒๓)	๔๖.๕(๒๐)	๑.๘๐
<u>ระยะเวลาทำงาน(ปี)</u>	๑๐๐.๐(๕๐)	๕๖.๐(๒๘)	๔๔.๐(๒๒)		๑๐๐.๐(๕๐)	๕๒.๐(๒๖)	๔๘.๐(๒๔)	
๑๐ ปีขึ้นไป	๑๐๐.๐(๑๒)	๕๐.๐(๖)	๕๐.๐(๖)		๑๐๐.๐(๘)	๒๕.๐(๒)	๗๕.๐(๖)	
๕ - ๙	๑๐๐.๐(๑๘)	๕๐.๐(๘)	๕๐.๐(๘)		๑๐๐.๐(๑๖)	๖๒.๕(๑๐)	๓๗.๕(๖)	
๑ - ๔	๑๐๐.๐(๒๐)	๖๕.๐(๑๓)	๓๕.๐(๗)	๑.๑๐	๑๐๐.๐(๒๖)	๕๓.๘(๑๔)	๔๖.๒(๑๒)	๓.๐๘
<u>สถานภาพสมรส</u>	๑๐๐.๐(๕๐)	๕๖.๐(๒๘)	๔๔.๐(๒๒)		๑๐๐.๐(๔๙)	๕๓.๑(๒๖)	๔๖.๙(๒๓)	
โสด	๑๐๐.๐(๑๕)	๔๖.๗(๓)	๕๓.๓(๘)		๑๐๐.๐(๑๕)	๔๖.๗(๓)	๕๓.๓(๘)	
หม้าย	๑๐๐.๐(๑)	๑๐๐.๐(๑)	๐.๐(-)		๑๐๐.๐(๓)	๖๖.๗(๒)	๓๓.๓(๑)	
หย่าร้าง	- -	- -	- -		๑๐๐.๐(๒)	๐.๐(-)	๑๐๐.๐(๒)	
สมรสอยู่ด้วยกัน	๑๐๐.๐(๓๒)	๕๘.๔(๑๙)	๔๐.๖(๑๓)		๑๐๐.๐(๒๘)	๕๗.๑(๑๖)	๔๒.๙(๑๒)	
สมรสแยกกันอยู่	๑๐๐.๐(๒)	๕๐.๐(๑)	๕๐.๐(๑)	๑.๘๘	๑๐๐.๐(๑)	๑๐๐.๐(๑)	๐.๐(-)	๓.๘๒

$.05 \chi^2_{4df} = 9.49$

ตารางที่ ๔๔ แสดงถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างผู้ทองขังและเจ้าหน้าที่ตามแบบปฐมภูมิและทุติยภูมิ เป็นความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่โดยจำแนกตามสถานภาพคานทาง ๆ ของเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง ผลปรากฏดังนี้

จำแนกตามอายุของเจ้าหน้าที่พบว่า ทั้งในเรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง เจ้าหน้าที่ที่มีอายุก่อนข้างสูง ก็ตั้งแต่ ๔๐ ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์กับผู้ทองขังตามแบบปฐมภูมิสูงกว่าแบบทุติยภูมิ และสูงกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่ำกว่าอีกด้วย คือระหว่างผู้มีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป กับผู้มีอายุระหว่าง ๒๐ ถึง ๒๙ ปี มีอัตราส่วนตามแบบปฐมภูมิเป็นร้อยละ ๗๘.๖ ต่อ ๕๒.๒ ในเรือนจำกลางคลองเปรม และร้อยละ ๖๐.๐ ต่อ ๔๗.๘ ในทัณฑสถานหญิง

จำแนกตามคุณวุฒิของเจ้าหน้าที่พบว่า ในเรือนจำกลางคลองเปรม เจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิระดับ ปวช. หรือเทียบเท่า มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิสูงกว่าผู้ที่มีวุฒิต่ำกว่า และวุฒิสองเท่า โดยมีอัตราส่วนร้อยละ ๗๘.๖, ๕๐.๐ และ ๓๓.๐ ตามลำดับ ส่วนในทัณฑสถานหญิงเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิระดับ มศ.๓ หรือต่ำกว่า เป็นกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิสูงกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีวุฒิสองเท่าขึ้นไป คือมีอัตราส่วนร้อยละ ๕๗.๐ และ ๔๕.๕ ตามลำดับ

จำแนกตามระดับตำแหน่งของเจ้าหน้าที่พบว่า ในเรือนจำกลางคลองเปรม เจ้าหน้าที่ที่ตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไป มีความสัมพันธ์กับผู้ทองขังตามแบบปฐมภูมิสูงถึงร้อยละ ๗๕.๐ ระดับ ๓ และ ๔ ร้อยละ ๖๓.๖ และระดับ ๑ และ ๒ ร้อยละ ๕๑.๔ ส่วนในทัณฑสถานหญิง เจ้าหน้าที่ระดับ ๑ และ ๒ มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิสูงกว่าเจ้าหน้าที่ระดับ ๓ และ ๔ เจ้าหน้าที่ระดับ ๕ ขึ้นไปนั้น มีผู้ตอบเพียง ๑ คน จึงไม่อาจนำมาพิจารณาได้

จำแนกตามระยะเวลาทำงานของเจ้าหน้าที่พบว่า ในเรือนจำกลางคลองเปรม เจ้าหน้าที่ที่ทำงานมาแล้วระหว่าง ๑ ถึง ๔ ปี เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์ตามแบบ

ปฐมภูมिर้อยละ ๒๕.๐ ในขณะที่ผู้ที่ทำงานมาแล้วระหว่าง ๕ ถึง ๙ ปี และ ๑๐ ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมिर้อยละ ๕๐.๐ เท่ากัน ในทัศนสถานหญิง ผู้ที่มีความสัมพันธ์แบบปฐมภูมิสูงสุดคือ กลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีอายุการทำงานระหว่าง ๕ ถึง ๙ ปี คือ มีอัตราร้อยละ ๒๒.๕ กลุ่มที่มีอายุการทำงาน ๑๐ ปีขึ้นไป มีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิ เพียงร้อยละ ๒๕.๐

จำแนกตามสถานภาพสมรสของเจ้าหน้าที่พบว่า ในเรือนจำกลางคลองเปรม เจ้าหน้าที่ที่สมรสและอยู่ด้วยกันมีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมिर้อยละ ๕๕.๔ รองลงมาคือผู้ที่เป็นโสดโดยมีอัตราร้อยละ ๔๖.๗ ส่วนในทัศนสถานหญิงพบว่า เจ้าหน้าที่ที่เป็นหม้ายมีความสัมพันธ์ตามแบบปฐมภูมิสูงร้อยละ ๒๖.๗ อันดับรองลงมาได้แก่ผู้ที่สมรสแล้ว และผู้ที่เป็นโสด โดยมีอัตราร้อยละ ๕๗.๑ และ ๔๖.๗ ตามลำดับ

พิจารณาโดยส่วนรวมแล้ว เจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมมีความสัมพันธ์กับผู้ต้องขังตามแบบปฐมภูมิมากกว่าเจ้าหน้าที่ในทัศนสถานหญิงแต่ก็ไม่มากนัก คือ มีอัตราร้อยละ ๕๖.๐ และ ๕๓.๑ ตามลำดับ

น้ำหนักเฉลี่ยความคิดเห็นและพฤติกรรมของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่

จากตารางที่ ๔๕ ถึง ๔๘ เป็นตารางที่แสดงถึงน้ำหนักเฉลี่ยความคิดเห็นและสภาพที่ปฏิบัติจริงของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัศนสถานหญิง การพิจารณาใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นและสภาพที่ปฏิบัติจริงทั้งของผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ เปรียบเทียบระหว่างเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัศนสถานหญิงในแต่ละข้อของแบบสอบถาม โดยกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคะแนนดังนี้

- กาเฉลี่ย ๔.๕๖ - ๕.๐๐ หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง ปฏิบัติหรือได้รับมากที่สุด
- กาเฉลี่ย ๓.๕๖ - ๔.๕๕ หมายถึง เห็นด้วย ปฏิบัติหรือได้รับมาก
- กาเฉลี่ย ๒.๕๖ - ๓.๕๕ หมายถึง ไม่แน่ใจ ปฏิบัติหรือได้รับอยู่บ้าง
- กาเฉลี่ย ๑.๕๖ - ๒.๕๕ หมายถึง ไม่เห็นด้วย ปฏิบัติหรือได้รับน้อย
- กาเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๕๕ หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่ปฏิบัติหรือไม่ได้รับ

นอกจากนี้ยังได้ทดสอบทางสถิติเพื่อหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

(Testing differences between Means) ของความคิดเห็นและการปฏิบัติ
ที่เป็นจริง ทั้งในส่วนของผู้ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ด้วยการคำนวณค่า t test อีกด้วย
การพิจารณาค่า t ที่คำนวณได้ในตารางที่ ๔๖ และ ๔๗ พิจารณาดังนี้คือ ค่า t
ที่ต่ำกว่า $- ๑.๕๖$ หรือสูงกว่า ๑.๕๖ แสดงว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและการปฏิบัติที่
เป็นจริงของผู้ท่องเที่ยวในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิงแตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.๐๕$ แถถาค่า t อยู่ระหว่าง $- ๑.๕๖$ ถึง ๑.๕๖ ก็แสดง
ว่าค่าเฉลี่ยของทั้งสองแห่งไม่แตกต่างกัน สำหรับในตารางที่ ๔๖ และ ๔๘ ถาค่า t
ที่ใดมีค่าต่ำกว่า $- ๑.๕๘$ หรือสูงกว่า ๑.๕๘ แสดงว่าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของเจ้าหน้าที่ทั้ง
๒ แห่งนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.๐๕$ แถถาค่าอยู่ระหว่าง
 $- ๑.๕๘$ ถึง ๑.๕๘ ก็แสดงว่าค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔๕ นำหนักเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ต้องขังเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้
ต้องขังและเจ้าหน้าที่ ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง

รายการความคิดเห็น	รจ.กลางคลองเปรม		ทัณฑสถานหญิง		ค่า t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
- ความไม่พอใจในพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่	๒.๕๘	๑.๒๓	๑.๗๗	๑.๐๖	๕.๗๘
- เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจและเห็นใจ ผู้ต้องขัง	๒.๗๑	๑.๑๖	๓.๑๘	๑.๐๖	-๓.๐๐
- การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่มัก เอาเรื่องส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง อยู่เสมอ	๒.๕๗	๑.๒๒	๑.๗๖	๑.๐๐	๖.๐๘
- การควบคุมผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่กระทำ ตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้	๓.๕๐	๑.๑๘	๓.๗๒	๐.๘๖	-๒.๑๓
- เจ้าหน้าที่มีความยุติธรรมในการพิจารณา ความดีความชอบของผู้ต้องขัง	๓.๕๘	๑.๐๘	๓.๘๓	๐.๖๕	-๒.๕๐
- ผู้ต้องขังที่สนิทสนมกับเจ้าหน้าที่ มักจะมี ผลประโยชน์ร่วมกัน	๒.๘๕	๑.๒๐	๓.๐๐	๑.๑๑	-๒.๒๘
- ผู้ต้องขังที่มีสถานภาพสูงมาก่อน มักจะมี เพื่อผู้ต้องขัง เข้าเป็นพวกค่วย	๓.๑๗	๑.๑๗	๓.๕๐	๑.๑๘	-๑.๘๘
- ผู้ต้องขังส่วนมากพยายามทำดีที่สุด แต่ เจ้าหน้าที่มักคอยจับผิดอยู่ตลอดเวลา	๒.๕๗	๑.๒๔	๒.๗๕	๑.๑๖	-๑.๐๖

$$t_{.95}(\infty)df = 1.96$$

ตารางที่ ๔๕ ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมมีความคิดเห็นในรายการที่ว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของผู้ต้องขังในระดับสูง คือ เห็นด้วย โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๕ ในรายการอื่นทุกรายการ ผู้ต้องขังมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือ เฉย ๆ หรือไม่แน่ใจ ส่วนในทัศนสถานหญิง ผู้ต้องขังเห็นด้วยในรายการที่ว่า เจ้าหน้าที่ที่มีความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบของผู้ต้องขัง และการควบคุมผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่กระทำความระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้ ไม่เห็นด้วยกับรายการที่ว่า การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่มักเอาเรื่องส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ ความไม่พอใจต่อพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่มีอยู่น้อยมาก เมื่อเทียบกับในเรือนจำกลางคลองเปรม ซึ่งมีอยู่บ้างในระดับปานกลางในรายการอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้ต้องขังไม่มีความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจ

ตารางที่ ๘๖ นำหนักเฉลี่ยความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้
 ท้องซังและเจ้าหน้าที่ ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง

รายการความคิดเห็น	ร.จ.กลางคลองเปรม		ทัณฑสถานหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
-การปกครองควบคุมผู้ต้องซังอย่างเคร่ง ครัดในระเบียบวินัย จะทำให้เกิด ความสงบมากที่สุด	๓.๗๐	๑.๑๗	๓.๑๒	๑.๐๖	.๓๕
-การเคร่งครัดในระเบียบวินัยมากเกินไป บางครั้งก็ทำให้ผู้ต้องซังพยายาม ซัดขึ้นได้	๓.๖๒	๑.๑๑	๔.๐๖	๐.๖๑	-๒.๔๔
-เจ้าหน้าที่ที่ขาดความยุติธรรมมักจะ ซัดแย้งกับผู้ต้องซังอย่างเห็นได้ชัด	๔.๒๐	๑.๐๘	๔.๒๒	๐.๖๔	- .๑๑
-ถ้าเจ้าหน้าที่ให้ความเป็นกันเองกับ ผู้ต้องซัง มักจะได้รับความร่วมมือ จากผู้ต้องซังในเรื่องต่าง ๆ ด้วยดี	๓.๔๐	๑.๑๐	๓.๒๐	๑.๐๐	.๕๕
-โดยส่วนรวมแล้ว เจ้าหน้าที่เคร่งครัด ในการควบคุมผู้ต้องซังมาก	๓.๕๘	๐.๕๐	๓.๕๔	๐.๗๔	- .๓๕
-ผู้ต้องซังโดยส่วนรวมเป็นผู้ที่ไว้ใจได้	๒.๒๔	๐.๗๖	๒.๑๖	๐.๗๐	.๕๓
-ผู้ต้องซังมักจะมีความสัมพันธ์กันเอง เป็นกลุ่ม ๆ	๓.๔๐	๑.๑๕	๓.๒๐	๑.๑๘	.๘๓

$$t .95(98)df = 1.98$$

ตารางที่ ๘๖ พบว่าความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในเรือนจำกลางคลองเปรม
 ตรงกันกับความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในทัณฑสถานหญิงทุกรายการ คือ เจ้าหน้าที่เห็นด้วย
 เกือบทุกรายการ ยกเว้นไม่เห็นด้วยกับรายการที่ว่า ผู้ต้องซังโดยส่วนรวมเป็นผู้ที่ไว้ใจได้

และไม่แน่ใจหรือเฉย ๆ ในรายการที่ว่า ผู้ต้องขังมักจะมีความสัมพันธ์กันเองเป็นกลุ่ม ๆ และถ้าเจ้าหน้าที่ให้ความเป็นกันเองกับผู้ต้องขัง มักจะได้รับความร่วมมือจากผู้ต้องขังในเรื่องต่าง ๆ ด้วยก็

ตารางที่ ๔๗ นำหนักเฉลี่ยของพฤติกรรมของผู้ต้องขังในความสัมพันธ์ระหว่าง
ผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัณฑสถานหญิง

รายการปฏิบัติ-การได้รับ	รจ.กลางคลองเปรม		ทัณฑสถานหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
-การพูดคุยเรื่องส่วนตัวกับเจ้าหน้าที่	๒.๒๒	๑.๑๒	๑.๗๘	๑.๐๑	๒.๗๕
-เจ้าหน้าที่สอบถามเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรือนจำจากผู้ต้องขัง	๒.๑๖	๑.๑๒	๑.๘๐	๐.๙๘	๒.๕๐
-การรับคำชมเชยหรือแสดงความพอใจจากเจ้าหน้าที่	๒.๓๒	๑.๐๕	๒.๒๙	๑.๒๕	.๑๙
-การได้รับการเรียกร้องค่าตอบแทนหรือผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่	๑.๘๓	๑.๒๐	๑.๐๕	๐.๒๙	๕.๗๕
-การได้รับการจ่ายออกไปทำงานนอกเรือนจำ	๑.๒๔	๐.๗๑	๑.๒๔	๐.๘๖	๐.๐๐
-ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการร้องเรียนต่อทางเรือนจำ	๒.๓๗	๐.๙๕	๒.๐๓	๑.๑๒	๒.๒๗
-ความสะดวกในการติดต่อเรื่องราวต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่เรือนจำ	๒.๖๕	๑.๑๑	๓.๓๐	๐.๘๖	-๕.๓๓
-การกระทำผิดวินัยของเรือนจำโดยไม่ตั้งใจ	๑.๕๖	๐.๙๔	๑.๓๒	๐.๗๒	๕.๓๐

$$t_{.95}(\infty)df = 1.96$$

ตารางที่ ๔๗ การปฏิบัติหรือการได้รับเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ตามสภาพที่เป็นจริงแล้ว ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรมปฏิบัติหรือได้รับน้อยเกือบทุกรายการ (ค่า \bar{X} อยู่ระหว่าง ๑.๕๖ - ๒.๕๕) ยกเว้นในเรื่องการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ผู้ต้องขังได้รับความสะดวกอยู่บ้าง ส่วนผู้ต้องขังที่ได้รับการจ่ายออกไปทำงานนอกเรือนจำ เกือบจะไม่มีเลย (ค่า \bar{X} = ๑.๒๔) ในทัศนสถานหญิง การติดต่อบรรยากาศต่าง ๆ กับเจ้าหน้าที่ผู้ต้องขังได้รับความสะดวกอยู่บ้าง การเรียกร้องผลประโยชน์ตอบแทนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ต้องขังได้รับการจ่ายออกไปทำงานนอกเรือนจำและผู้ต้องขังกระทำผิดระเบียบวินัยของเรือนจำโดยไม่ตั้งใจนั้น แทบจะไม่มีหรือไม่ได้รับเลย (ค่า \bar{X} = ๑.๐๕, ๑.๒๔ และ ๑.๓๒ ตามลำดับ) ในรายการอื่น ๆ ผู้ต้องขังในทัศนสถานหญิงปฏิบัติหรือได้รับน้อย (ค่า \bar{X} ระหว่าง ๑.๕๖ - ๒.๕๕)

ตารางที่ ๔๘ น้ำหนักเฉลี่ย ของพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้ต้องขังและเจ้าหน้าที่ ในเรือนจำกลางคลองเปรมกับทัศนสถานหญิง

รายการปฏิบัติ - การได้รับ	ร.จ.กลางคลองเปรม		ทัศนสถานหญิง		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
-การติดใจกันว่ากล่าวผู้ต้องขังที่กระทำผิดระเบียบวินัยของเรือนจำ	๓.๗๔	๑.๐๕	๓.๖๒	๐.๕๖	.๖๐
-การพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับผู้ต้องขังนอกเหนือจากที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่	๓.๓๖	๐.๕๑	๒.๕๔	๐.๘๑	๒.๔๘
-การขอร้องให้ผู้ต้องขังช่วยงานส่วนตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ	๑.๘๘	๐.๕๓	๑.๖๘	๐.๘๘	๑.๑๑
-ผู้ต้องขังสอบถามเรื่องราวต่าง ๆ ของสังคมภายนอกเรือนจำ	๓.๐๒	๑.๐๓	๒.๖๐	๑.๑๐	๑.๕๑
-ผู้ต้องขังพยายามทำความสนิทสนมด้วย	๓.๔๕	๑.๒๔	๒.๗๘	๑.๓๓	๒.๕๗
-ผู้ต้องขังขอสิ่งของเครื่องใช้เล็กๆ น้อยๆ	๒.๕๖	๑.๑๓	๑.๕๔	๐.๕๗	๔.๘๖

ตารางที่ ๔๔ ค่าเฉลี่ยของเจ้าหน้าที่ระหว่างเรือนจำกลางคลองเปรมกับ
 ทัณฑสถานหญิงมีแตกต่างกันอยู่เพียง ๑ รายการ คือ การที่ผู้ต้องขังขอสิ่งของเครื่องใช้
 เล็ก ๆ น้อย ๆ จากเจ้าหน้าที่ พบว่ามีอยู่บ้างในเรือนจำกลางคลองเปรม แต่มีอยู่น้อย
 ในทัณฑสถานหญิง (ค่า \bar{X} = ๒.๕๖ และ ๑.๕๔ ตามลำดับ) ในรายการอื่นนอกจากนี้
 นำหนักเฉลี่ยระหว่างทั้ง ๒ แห่งสอดคล้องกัน กล่าวคือ การติดเตือนว่ากล่าวผู้ต้องขัง
 มีมาก (ค่า \bar{X} = ๓.๗๔ และ ๓.๖๒ ตามลำดับ) การพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับผู้ต้องขัง
 ผู้ต้องขังสอบถามเรื่องราวต่าง ๆ ของสังคมภายนอกเรือนจำ และการที่ผู้ต้องขัง
 พยายามจะทำความสนิทสนมด้วยมีอยู่บ้าง (ระดับกลาง ค่า \bar{X} ระหว่าง ๒.๕๖ - ๓.๕๕)
 ส่วนการขอรางวัลผู้ต้องขังช่วยงานส่วนตัวของเจ้าหน้าที่นั้น มีอยู่น้อยมากทั้งในเรือนจำ
 กลางคลองเปรมและทัณฑสถานหญิง โดยมีค่า \bar{X} เป็น ๑.๔๔ และ ๑.๖๔ ตามลำดับ